

ਵਰਿਆਮ

ਛੱਬੀਵਾਂ ਸਾਲ

ਅਪਰੈਲ ੨੦੦੧

ਹੋਲੀ ਕੀਨੀ ਸੰਤ ਸੇਵ !! ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਲਾਲ ਦੇਵ !!

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ
ਹੋਲਾ ਮਹੱਲਾ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ
ਵਿਖੇ ਜੈਨ ਮੁਨੀ ਸ੍ਰੀ
ਯੋਗੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਜੀ ਪ੍ਰਵਚਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।
ਸਾਧੂ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰਿੰਦਰ ਮੁਨੀ ਜੀ
ਵੀ ਬੈਠੇ ਹਨ।

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੋਂ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਪ੍ਰਸਿਧ
ਗਾਇਕ ਸ੍ਰੀ ਹੰਸ ਰਾਜ ਹੰਸ।
ਪਿਛੇ ਸ. ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਵੀ ਖੜੇ ਹਨ।

ਹੋਲੇ ਦੀ ਅਪਾਰ ਸਫਲਤਾ ਤੇ
ਪਰਸੰਨ ਸੰਤ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ
ਸਿਹਰਾ ਅਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ
ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਨਾਲ

ਵਰਿਆਮ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਲਵਰ ਜੁਬਲੀ ਸਮਾਗਮ ੨੯ ਅਪਰੈਲ ਨੂੰ ਹੁੰਮ-ਹੁਮਾਕੇ ਪੁੱਜਣ ਵਾਸਤੇ ਬੇਨਤੀ

ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰੇ ਪਰਚੇ 'ਵਰਿਆਮ' ਨੇ ਬੀਤੇ ਅਕਤੂਬਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਕ ਨਾਲ ਪੰਝੀ ਵਰ੍ਹੇ, ਪੂਰੇ ਕਰ ਲਏ ਸਨ। ਵਰਿਆਮ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ, ਲੇਖਕਾਂ, ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਦੀ ਰੀਝ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਰੀਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਵਸਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਗਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਮਾਗਮ ਕਿੰਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਅਗੇਰੇ ਪੈਂਦਾ ਗਿਆ ਇਸ ਤੋਂ ਆਪ ਭਲੀ ਪਰਕਾਰ ਵਾਕਿਫ਼ ਹੋ।

ਸਭ ਕੁਝ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਰਿਆਮ ਦੇ ਚੌਥਾਈ ਸਦੀ ਦਾ ਸਫ਼ਰ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਨ ਉਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਲੇਖਕਾਂ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਲਵਰ ਜੁਬਲੀ ਸਮਾਗਮ ਐਤਵਾਰ ਮਿਤੀ ੨੯ ਅਪਰੈਲ ੨੦੦੧ ਨੂੰ ਸਵੇਰ ੧੦ ਵਜੇ ਤੋਂ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਯਾਦਗਾਰ ਹਾਲ ਜੀ.ਟੀ. ਰੋਡ ਜਲੰਧਰ ਵਿਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨ ਦੋਸਤ ਵਿਚਾਰ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨਗੇ। ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗੀਤ ਸ਼੍ਰੀਤ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵਰਿਆਮ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਕ ਰੀਲੀਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪਾਠਕਾਂ ਲੇਖਕਾਂ ਅਤੇ ਸਨੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸਨਿਮਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਦਿਨ ਹੁਣ ਤੋਂ ਹੀ ਰਾਖਵਾਂ ਕਰ ਲਵੋ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਹੁੰਮ ਹੁਮਾ ਕੇ ਸੰਗੀਆਂ ਸਾਥੀਆਂ ਤੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਸਹਿਤ ਪੁੱਜ ਕੇ ਇਸ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਦੇ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੋ।

ਆਪਣੇ ਪੁੱਜਣ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜ ਸਕੋ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਪਰਬੰਧ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਰਹੇਗੀ। ਦੂਰੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਜਨਾਂ ਦੇ ਰਾਤ ਠਹਿਰਣ ਦਾ ਪਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਿਚ ਵੀ ਆਸਾਨੀ ਰਹੇਗੀ।

ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਪਰਬੰਧਕੀ ਤੌਰ ਤੇ ਏਨੇ ਸਮਰਥਾਵਾਨ ਨਾ ਹੋਈਏ, ਪਰ ਪਰਸਪਰ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਅਸਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਰਲ-ਮਿਲਕੇ ਇਹ ਕਾਰਜ ਸਿਰੇ ਚਾੜ੍ਹਨਾ ਹੈ।

ਇਸ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਹੀ ਸੱਦਾ ਪੱਤਰ ਸਮਝਣਾ ਤੇ ਬੋਹੜੇ ਲਿਖੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਜਾਨਣਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਧੰਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ।

—ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ

ਸੰਪਾਦਕ 'ਵਰਿਆਮ'

ਵਰਿਆਮ

ਮਾਰਚ ੨੦੦੧

ਜਿਲਦ-੨੬

ਅੰਕ-੬

ਸੰਪਾਦਕ
ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ 'ਵਰਿਆਮ'

ਦਫਤਰ ਦਾ ਪਤਾ:	Office Address :
ਮਾਸਿਕ ਵਰਿਆਮ	Monthly WARIAM
ਲਾਡੋਵਾਲੀ ਰੋਡ	(Punjabi)
ਸਾਹਮਣੇ ਸੈਂਟਰਲ ਟਾਊਨ	Ladowali Road.
ਜਲੰਧਰ- ੧੪੪੦੦੧	Opp. Central Town,
	Jalandhar-144001
ਫੋਨ-ਦਫਤਰ: ੨੨੨੫੪੩	Ph. : 222543 (O)
ਘਰ : ੫੬੨੮੯	56289 (R)

ਵਰਿਆਮ ਦੇ ਦਰ

ਇਹ ਅੰਕ	੧੦-੦੦ ਰੁਪਏ
ਸਾਲਾਨਾ ਚੰਦਾ	੧੦੦-੦੦ ਰੁਪਏ
ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਵਾਸਤੇ	੨੫੦-੦੦ ਰੁਪਏ
ਪੰਜ ਸਾਲ ਵਾਸਤੇ	੪੦੦-੦੦ ਰੁਪਏ
ਜੀਵਨ ਮੈਂਬਰ	੧੦੦੦-੦੦ ਰੁਪਏ

ਵਿਦੇਸ਼ ਹਵਾਈ ਡਾਕ (ਇਕ ਸਾਲ) ੨੦ ਪੈਂਡ, ੩੦ ਡਾਲਰ
ਚੈਕ ਡਰਾਫਟ Mounthly Wariam ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਹੀ ਭੇਜੇ ਜਾਣ।

ਵਰਿਆਮ ਸਕੂਲਾਂ ਕਾਲਜਾਂ ਲਈ ਪਰਵਾਨ

'ਵਰਿਆਮ' ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸਿਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ ੩-੧-੭੭ ਐਡੀਟਰਜ਼, ਮਿਤੀ ੩-੩-੭੭ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਪੰਜਾਬ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਕੂਲਾਂ, ਕਾਲਜਾਂ ਤੇ ਲਾਇਬਰੇਰੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੈ।

ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ॥
ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾਹ ਕੇਰੀ
ਬਿਖਮ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ॥
ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ॥
ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ
ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ
ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ॥
ਕਹੇ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ
ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ॥

ਤਤਕਰਾ

ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਹੋਲਾ ਮੁਹੱਲਾ - ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ --- ੨
ਕੀ ਸਵਿਸ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਵਾਲੇ
ਯੋਧੇ ਜੀਨ ਜੀਗਲਰ ਦਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗਾ - ਸਿਧਾਰਥ-੫
ਅੱਖਰ ਰਿਸ਼ਤੇ ਰੂਹ ਦੇ - ਨੀਲਮ ਸੰਜੀਵ ----- ੯
ਗਜ਼ਲ - ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ ----- ੯
ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ - ਇਕ ਅਪੂਰਵ ਕ੍ਰਿਤੀ - ਬੇਅੰਤ ਕੌਰ - ੧੧
ਵਿਰਲੀ ਟਾਂਵੀਂ ਬਾਤ ਦਾ ਨਾਇਕ - ਨਿੰਦਰ ਘੁਗਿਆਨਵੀ-੧੭
ਖਬਰਨਾਮਾ - ----- ੨੩

ਮੁੱਖ ਪੰਨਾ

ਹੋਲਾ ਮੁਹੱਲਾ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼
ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਰ-ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਜੌਹਲ
ਆਰਟਿਸਟ-ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ।

ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਹੋਲਾ ਮਹੱਲਾ

ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਗਤ ਵਲੋਂ ਹਰ ਸਾਲ ਹੋਲੇ ਮੁਹੱਲੇ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੁਰਬ ਸ਼ਰਧਾ, ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਦੇ ਨਵੇਕਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਇਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਸਬਰ ਸੰਤੋਖ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮ ਰੰਗ ਵਿਚ ਰੰਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਲੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਹੋਲੇ ਤੋਂ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਹੋਲੀ, ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਹੋਲਾ, ਗੁਰੂ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿਵਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਨ ਪੁਰਬ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਾਗਮ ਦੇਸ਼ ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰਕੇ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕੇਂਦਰ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮਾਗਮ ਦੀ ਸੇਵਾ (ਮੇਜ਼ਬਾਨੀ) ਮੰਗਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ, ਇਲਾਕੇ ਜਾਂ ਸਮਰਥ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਾਰ ਇਸ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਲੰਗਰ ਪਾਣੀ ਤੇ ਦੀਵਾਨਾਂ ਦੇ ਖਰਚ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹੋਰ ਮੇਜ਼ਬਾਨੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨਿਵਾਸੀ ਸ. ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸ. ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਸਿਹਰਾ ਹੋਰਾਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।

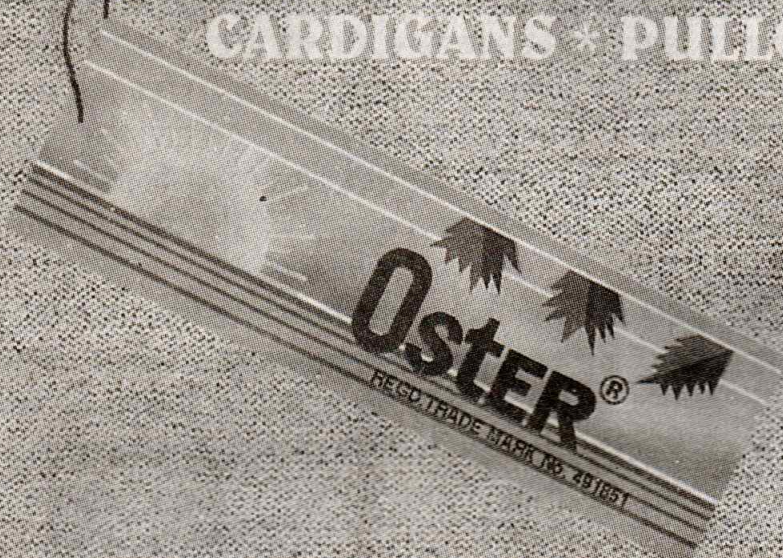
ਇਸ ਵਾਰ ਇਸ ਹੋਲਾ ਮਹਾਂ ਕੁੰਭ ਬਾਰੇ ਕਈ ਖਦਸ਼ੇ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸਿਹਤ ਕਰਕੇ ਸਰੀਰ ਆਰਾਮ ਮੰਗਦਾ ਸੀ। ਸੰਗਤਾਂ ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੋਂ ਆ ਕੇ ਆਪ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਅੱਗੇ ਹੀ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਆਪ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਜੀ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਅਤੇ ਮਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਨਿਰਲੇਪਤਾ ਵਰਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤੇ ਕਿਆਸਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਸੀ ਕਿ ਹੋਲੇ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੀਆਂ ਰੋਣਕਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਆ ਆ ਕੇ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸ ਮੁੜ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਦੇ ਹੋਲੇ ਨੇ ਸਭ ਕਿਆਫੇ ਨਿਰਮੂਲ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਚਾਰ ਦਿਨ ੯-੧੦-੧੧-੧੨ ਮਾਰਚ ੨੦੦੧ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਾਗਮ ਚਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋੜ ਦਿੱਤੇ। ਹਾਜ਼ਰੀ ਪੱਖੋਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਦੀਵਾਨਾਂ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਹਰ ਪਾਸਿਉਂ ਹੀ ਬੱਲੇ ਬੱਲੇ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਦੀ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ, ਤੇ ਬਾਦ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਦੀਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਘੰਟਿਆਂ ਬੱਧੀ ਆਸਣ ਉਤੇ ਸਜ਼ੋਭਤ ਹੋ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਵਚਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੇ ਖਦਸ਼ੇ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਸੰਗਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਤਾਂ ਨਿਹਾਲ ਹੋਈਆਂ ਹੀ, ਸਾਰੀ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਦੇ ਹੋਲੇ ਦੇ ਦੀਵਾਨਾਂ ਦੀ ਘਣਘੋਰਾਂ ਰਾਗੀਆਂ ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਅਤੇ ਬਾਤਰਤੀਬ ਅਤੁੱਟ ਸਵਾਦਿਸ਼ਟ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਈ ਤੰਗਰ ਅਤੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਦੀ ਆਦਰ ਮਾਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾਂ ਨੇ ਸਭ ਦੇ ਮਨ ਜਿੱਤ ਲਏ। ਜਿਤ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਸਿਹਰਾ ਜੋ ਕਿ ਦੁਆਬੇ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਸੂਬਾ ਦਸੌਧਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪੜਪੋਤੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਵੱਡ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਹੋਲੇ ਦੀ ਮੇਜ਼ਬਾਨੀ ਕਰ ਦਿਆਂ ਅਨੰਤ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਾਣ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਹੋਲਾ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਸਹਿਤ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੀ ਸਗੋਂ ਸੰਤ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਹੋਰਾਂ ਸੰਨ ੨੦੦੪ ਦੇ ਹੋਲੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ। ਇਕ ਹੋਲਾ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵੀ ਕਰਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਲੇ ਦੀ ਤੇਹਰ ਉਹ ਪਾ ਗਏ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਵਧਾਈ ਦੇ ਪਾਤਰ ਹਨ। ਇਸ ਹੋਲੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਧਿਆ ਹੈ।

—ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ

OSTER[®]

CARDIGANS * PULLOVERS

THE SPIRIT OF HIGH FASHION
CAPTURED BEAUTIFULLY BY
OSTER.

A WINTERWEAR SPECIALLY
DESIGNED AND CRAFTED BY
THE FINEST NATURAL FIBRES.
TO GIVE YOU PLEASURE
AND SMARTNESS.

LUDHIANA (INDIA)
PHONES : 494123, 494841, 494851 FAX - 91 - 161 - 494131
DELHI - TELE/FAX : 2481301

ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਲੁਟੇਰਿਆਂ, ਡਾਕੂਆਂ ਲਈ ਬਹਿਸ਼ਤ ਕੀ ਸਵਿਸ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯੋਧੇ ਜੀਨ ਜੀਗਲਰ ਦਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗਾ?

-ਸਿਧਾਰਥ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਛਪਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਖਬਾਰ 'ਦਾ ਹਿੰਦੂ' ਦੇ ਜਨੇਵਾ ਰਹਿੰਦੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਸਿਧਾਰਥ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਮਹਾਨ ਬੁਧੀਜੀਵੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ ਜੀਨ ਜੀਗਲਰ ਨਾਲ ਇਕ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਕੇ ਇਹ ਲੇਖ ੨੮ ਮਈ, ੨੦੦੦ ਦੇ ਅੰਕ 'ਚ ਛਾਪਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲੇਖ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਚ ਛਾਪਣਾ ਮੇਰੀ ਚਿਰਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਪਰਮ ਮਿੱਤਰ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਵਰਿਆਮ ਨੇ ਇਸ ਲੇਖ ਨੂੰ ਮਾਸਕ ਵਰਿਆਮ 'ਚ ਛਾਪ ਕੇ ਮੇਰੀ ਇਹ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

-ਦਿਲਬਾਗ ਸਿੰਘ ਬਾਗਾ, ਪਿੰਡ ਬੈਨਾਪੁਰ, ਡਾਕਖਾਨਾ ਪੱਥਵਾਂ (ਜਲੰਧਰ)

ਹਿਟਲਰ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਦਾ ਮਾਲ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੂਪ 'ਚ ਪੈਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੌਣ ਸਨ ? ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਬੁਧੀਜੀਵੀ ਜੀਨ ਜੀਗਲਰ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਦੇ ਬੈਂਕ ਹੀ ਸਨ। ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ 'ਚ ਹਿਟਲਰ ਨੇ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਨੂੰ 'ਸਸਤੀ ਆਜ਼ਾਦੀ' ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਜੀਗਲਰ ਸਵਿਸ ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਊਰਿਕ, ਬਸੇਲ ਅਤੇ ਬਰਨ ਦੇ ਗਿੱਠ-ਮੁੱਠੀਏ (Gnomes) ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ "ਗਿੱਠ ਮੁੱਠੀਏ ਅਸਲ 'ਚ ਕੌਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ?" ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ—"ਬੈਂਠੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਜੀਵ, ਜਿਹੜੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇਸ ਦੇ

ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦੇ ਦੱਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।" ਜੀਗਲਰ ਬੇਬਾਕ ਹੋ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਸਵਿਸ ਗਿੱਠ-ਮੁੱਠੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀਆਂ ਤਜੱਗੀਆਂ ਇਕ ਸੀਵਰੇਜ ਪੁਣਾਲੀ ਬਣ ਜਾਣ 'ਚ ਜਿਸ 'ਚ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ 'ਚ ਨੀਚ ਧਨ ਦੌਲਤ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਡਿਗਣ।"

ਜੀਨ ਜੀਗਲਰ ਨੇ ਲਗਭਗ ਨੰਗੇ ਧੜ ਜਨੇਵਾ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ 'ਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੇ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਕਈ ਵਾਰ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਤੇ ਸਵਿਸ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਸਵਿਸ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਲਈ ਲੜਾਈ ਲੜੀ ਹੈ। ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ 'ਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬੈਂਕ 'ਚ ਭੇਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ 'ਚ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪਰਾਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੀਗਲਰ ਵਿਰੁੱਧ ਸਵਿਸ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਵਿਸ

ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਧੜਿਆਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਮੁਕਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰ ਖੋਲ ਲਈ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ 'ਚ ੬੨ ਫੀਸਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ—"ਆਖਰ 'ਚ ਮੈਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਿੱਤ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਖਰਚ ਮੈਨੂੰ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।"

ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਮਈ ਮਹੀਨੇ 'ਚ ਜੀਗਲਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਫਤਰ 'ਚ ਸਵੇਰੇ ੯:੩੦ ਵਜੇ ਮਿਲਣ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਲੇਟ ਪਹੁੰਚਿਆ

ਅਤੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ। ਸਵਿਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਟਾਈਮ ਕੀਪਰਾਂ ਵਜੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ। ਪਰ ਜੀਨ ਜੀਗਲਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਤਜਵੀਜ਼ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨੇੜਲੀ ਚਾਹ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰੀਏ। ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਿਆਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ 'ਚ ਜਾਸੂਸੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਡਰ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭੁੱਖ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਨਾਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਝ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਚਾਹ ਦਾ ਕੱਪ ਪੀਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕਾਰਲ ਵੇਗਟ ਦੀ ਛਾਂਦਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਗਲੀ 'ਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਨਵੀਂ ਭੂਰੇ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬਣੇ ਇਕ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿਚ ਗਏ।

ਜੀਗਲਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦਿਆਂ ਕਈ ਸਮਾਂ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਦੂਜੀ ਕੁਦਰਤ

ਸੀ। ਉਹ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਕਰਕੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ 'ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀ ਜੀਐਮਆਈ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਜਿਹੜੀ 82000 ਡਾਲਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆ 'ਚ ਇਸ ਦੀ ਕਰੰਸੀ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰੰਸੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕੁਦਰਤੀ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਸਾਧਨ ਬਿਦੇਸ਼ੀ ਧੰਨ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਬਹੁਤਾ ਕਰਕੇ ਜ਼ਾਇਰੇ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਮੋਬੂਤੂ ਅਤੇ ਇੰਡੋਨੇਸ਼ੀਆ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਮਾਰਕੋਸ ਵਰਗੇ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹਾਂ, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਸਮਗਲਰਾਂ, ਟੈਕਸ ਚੋਰਾਂ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਫ਼ਰਜ਼ ਸੌਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ਾਂ 'ਚ ਗਰੀਬਾਂ ਦਾ ਖੂਨ ਚੂਸਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਸਵਿਸ ਬੈਂਕਾਂ 'ਚ ਖੁਫੀਆ ਤਰੀਕੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ।"

ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ 'ਦੀ ਸਵਿਸ, ਦੀ ਗੋਲਡ ਐਂਡ ਦੀ ਡੈਡ' (ਪੈਗੁਅਨ ਬੁਕਸ, ੧੯੯੯) 'ਚ ਜੀਗਲਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਉੱਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਤੇ ਵਸਦੇ ੫.੨ ਅਰਬ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ੩.੮ ਅਰਬ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕ 'ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ' ਦੇਸ਼ਾਂ 'ਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਵਿਸ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀਆਂ ਤਜ਼ੌਰੀਆਂ 'ਚ ਗਰੀਬ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਧਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੋਮਾ ਹਨ ਫੰਡਾਂ 'ਚ ਹੋਰਾ ਫੇਰੀ, ਕ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਦੀ ਕਮਾਈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਰੀਬ ਦੇਸ਼ਾਂ 'ਚ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਲੁਟਮਾਰ। ਜ਼ਾਇਰੇ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਜੋਸਿਫ ਮੋਬੂਤੂ ਨੇ ਸਵਿਸ ਬੈਂਕਾਂ 'ਚ ੪ ਅਰਬ ਡਾਲਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਭੁਖਮਰੀ ਜਾਂ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣੇ।

ਜੇਕਰ ਸਵਿਸ ਬੈਂਕਾਂ ਨਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਜਨਤਕ ਪੈਮਾਨੇ ਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਲੁਟਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਆਪਣੇ ਇਕ ਹੋਰ ਸਵਿਸ ਮਿੱਤਰ ਕੋਲ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਕੇ ਬੋਲਿਆ—“ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲੋਕ ਤੀਜੇ ਸੰਸਾਰ 'ਚ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੁੱਟ ਰਹੇ?” ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੀਨ ਜੀਗਲਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਹੁਤੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰਨਾ ਹੀ ਠੀਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਜੀਗਲਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ 'ਤੇ ਭੇਤ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਦਬਾਅ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਲੋਕ ਨੰਬਰੀ ਖਾਤਿਆਂ 'ਚ ਆਪਣਾ ਧੰਨ ਲੁਕਾ ਕੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ 'ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਨੇ

'ਨਿਰਪੱਖਤਾ' ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ, ਜਿਹੜਾ ਸਵਿਸ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਯੂਰਪੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ। ੧੯੮੬ 'ਚ ੭੦ ਫੀਸਦੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ 'ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਸਤੇ ਵੋਟ ਪਾਈ। ੧੯੯੨ 'ਚ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਯੂਰਪ ਨਾਲ ਇਕ ਕਸਟਮਜ਼ ਗਠਜੋੜ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹਕ 'ਚ ਵੋਟ ਪਾਈ। ਇਸ ਨਾਲ ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੰਬਰੀ ਖਾਤਿਆਂ ਅਤੇ ਭੇਤ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੇ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦੀ ਖੁਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਥੇ ਸਭ ਕੁਝ ਬਿਲਕੁਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਇਥੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮਿਸਾਲ ਲਈ ਫਰਾਂਸ 'ਚ ਹੁਣ ਲਾਗੂ ਬਹੁਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਯੂਰਪੀਨ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ। ਉਥੇ ਟੈਕਸ ਚੋਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਂਝੇ ਵਿਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ। ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਨੇ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇਸ਼ 'ਚ ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਮਰਜ਼ੀ ਧੰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਲਉ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਮਰਜ਼ੀ ਕਢਵਾ ਕੇ ਲੈ ਜਾਉ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵੋਗੇ, ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ 'ਚ ਟੈਕਸ ਘਪਲੇਬਾਜ਼ੀ ਇਕ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਜੀਗਲਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਕ ਬਿਦੇਸ਼ੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ 'ਚ ਪੁਜਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਧੰਨ ਲੈ ਕੇ ਦੇਸ਼ 'ਚ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ “ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਮਿਸਾਲ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਪਨਾਮਾ 'ਚ ਕਰੈਡਿਟ ਸੁਈਸੇ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ 'ਚ ਜਾਓ ਅਤੇ ਕਹੋ, “ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਗਿਆਨਾ 'ਚ ੫ ਕਰੋੜ ਡਾਲਰ ਹਨ (ਜਾਂ ਸੋਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ) ਮੈਂ ਜ਼ਿਊਰਿਖ 'ਚ ਖਾਤਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।” ਬੈਂਕ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ‘ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ।’ ਉਹ ਜਾਅਲੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸਭਾਵਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤੇ ਦਸਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਜ਼ਿਊਰਿਖ 'ਚ ਨੰਬਰੀ ਖਾਤਾ ਖੁਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਥੇ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਹੁਦਾ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਹੈ ਬੈਂਕਿੰਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਭੰਨ ਤੋੜ, ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵਿਸ ਬੈਂਕਾਂ 'ਚ ਧੰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ। ਦੂਜੀ ਹੈ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਦੇ ਕਲਵੀਨਿਸਟ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦਾ ਪਾਖੰਡ, ਜਿਹੜੇ ਸਵਿਸ ਰੈਡ ਕਰਾਸ ਦੇ ਮਾਨਵਵਾਦੀ ਕੰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਨੈਤਿਕ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਅਦਾਲਤੀ ਮੁਕਦਮਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਦੀ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਬੈਂਕ (ਯੂ.ਬੀ.ਐਸ.) ਦੇ ੧੭ ਹਿਸੇਦਾਰਾਂ ਵਲੋਂ ਦਾਇਰ ਹੈ। ਯੂ.ਬੀ.ਐਸ. ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਬੈਂਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਬੈਂਕ। ੫੦ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਯੂ.ਬੀ.ਐਸ. ਨੇ ਹਿਟਲਰ ਵਲੋਂ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪੈਸਾ ਦਬੀ ਰੱਖਿਆ। ਨਾਜ਼ੀ ਕੈਂਪਾਂ 'ਚ ੬੦ ਲੱਖ ਯਹੂਦੀ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਆਸ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਧੰਨ ਸਵਿਸ ਬੈਂਕਾਂ 'ਚ ਜਮਾਂ ਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਬਚ ਗਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਬਚ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਜਿਉਂਦੇ ਬਚੇ ਯਹੂਦੀਆਂ, ਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਨਾਜ਼ੀ ਕੈਂਪਾਂ 'ਚ ਜੇਲਾਂ ਕੱਟਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸਵਿਸ ਬੈਂਕਾਂ 'ਚ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਵਲੋਂ ਜਮਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਜਮਾਇਆ। ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀਆਂ ਬੈਂਕਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਮੌਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਅਸੰਭਵ ਮੰਗਾਂ ਰੱਖ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਤਨਾਂ ਦੇ ਰਾਹ 'ਚ ਅੜਿਕੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਹ ਸਿਰੇ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਉਸਚਵਿਜ਼ ਵਰਗੇ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਨਾਜ਼ੀਆਂ ਨੇ ਮੌਤ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਹੀਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ।

ਜੀਗਲਰ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ 'ਚ ਰਹਿੰਦੇ ਗਰੀਬ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਬਾਰੇ ਦਾਅਵੇ ਕੀਤੇ। ਬਰੁਕਲਿਨ 'ਚ ਰਹਿੰਦਾ ਇਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਜੈਕਬ ਫਰੈਡਮੈਨ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਚਪਨ ਅਤੇ ਜਵਾਨੀ ਰੁਮਾਨੀਆ 'ਚ ਗੁਜ਼ਾਰੀ, ਜਿਥੇ ਉਸਦਾ ਪਿਓ ਇਕ ਤਕੜਾ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਵਪਾਰੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੁੰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ੧੭ ਸਾਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਓਵਰਕੋਟ 'ਚ ਸੋਨਾ ਸਿਉਂ ਕੇ ਜ਼ਿਊਰਿਖ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਜੈਕਬ ਨੇ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਦੀਆਂ ਬੈਂਕਾਂ 'ਚ ੭ ਵਾਰ ਅਜਿਹੇ ਫੇਰੇ ਲਾਏ ਅਤੇ ੨,੦੦,੦੦੦ ਸਵਿਸ ਫਰਾਂਕ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਮਾਂ ਕਰਾਈ। ਫੇਰ ੧੯੪੪ 'ਚ ਜਦੋਂ ਜੈਕਬ ਬੁਢਾਪੈਸਟ ਦੇ ਦੌਰੇ ਤੇ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਜੱਦੀ ਕਸਬੇ ਸਤੂ-ਮਰੇ 'ਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀ ਗਿ੍ਫਤਾਰ ਕਰ ਲਏ ਗਏ ਅਤੇ ਗੱਡਿਆਂ 'ਚ ਲੱਦਕੇ ਦੇਸ਼ 'ਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਜੈਕਬ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਭ ਭੈਣ ਭਰਾ ਅਉਸਚਵਿਜ਼

ਦੇ ਗੈਸ ਚੈਂਬਰਾਂ 'ਚ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਜੈਕਬ ਵਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਾਰ ਬਾਰ ਯਤਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜ਼ਿਊਰਿਖ ਦੇ ਗਿੱਠ ਮੁਠੀਆਂ ਨੇ ਪੈਸੇ ਮੋੜਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰੇ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਵਾਰਸ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ, ਭੈਣ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਮੌਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ। ਜੈਕਬ ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਬਰੁਕਲੈਂਡ ਮੁੜ ਆਇਆ।

ਜੈਕਬ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਸੀ। ਸਵਿਸ ਬੈਂਕਾਂ ਨੇ ਦੋ ਧਾਰੀ ਖੇਡ ਖੇਡੀ ਅਤੇ ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਮਾਰੇ। ਇਕ ਨਾਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਲੁਟਮਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਤਿਜ਼ੋਰੀਆਂ 'ਚ ਰੱਖਕੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਬਚੀ ਹੋਈ ਪੀੜੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕੀ ਵਿਰਸੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਲਈ ਭੇਤ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ। ਜਦੋਂ ਬੈਂਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅੜੀ ਨਾ ਛੱਡੀ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਯਹੂਦੀ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਬਚੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਲੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮਾਮਲਾ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜੀਨ ਜੀਗਲਰ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਸੈਨੇਟ ਦੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਸਵਿਸ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ੩੦ ਸਤੰਬਰ ੧੯੯੮ ਨੂੰ ਸਵਿਸ ਸੰਘੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦਫਤਰ ਨੇ ਜੀਗਲਰ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਖਤਰੇ 'ਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਦੀ ਸੁਰਖਿਆ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਬਿਦੇਸ਼ੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਗਦਾਰੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਗਦਾਰੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਧਨਾਢ, ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ, ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਅਤਿ ਦੇ ਸਜੇ ਪੱਖੀ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਬੈਂਕ ਆਫ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹਨ।

੧੯੯੭ 'ਚ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਨੇ ੧ ਅਰਬ ਡਾਲਰ ਦਾ ਜਨਤਕ ਕਰਜ਼ਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ ਆਫ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਨੇ ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਪਰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕੰਮਟਰੋਲਰ ਐਲਨ ਜੀ. ਹੇਵੇਸੀ ਨੇ ਇਸ ਅਧਾਰ ਤੇ ਬੈਂਕ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਨਾਜ਼ੀ ਦੌਰ 'ਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਸੰਬੰਧੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹੇਵੇਸੀ ਨੇ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ ਆਫ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ 'ਚ ਇਕ ਸੁਰਖਿਆ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਕਰਿਸਟੋਫ

ਮੈਲੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਜਨਵਰੀ ੧੯੯੭ 'ਚ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਸੀ। ਮੈਲੀ ਵਿਰੁੱਧ ਬੈਂਕ ਦੇ ਭੇਤ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਟੈਲੀਫ਼ੋਨ ਤੇ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਹੈ। ਆਖਰ 'ਚ ਮੈਲੀ, ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਦੋ ਬੱਚੇ ਦੌੜ ਕੇ ਅਮਰੀਕਾ ਆ ਗਏ ਜਿਥੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਬਿਲ ਕਲਿੰਟਨ ਨੇ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਬੈਂਕ ਆਫ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ (ਯੂ.ਬੀ.ਐਸ.) ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਵੇਸੀ ਨੇ ਕਿਹਾ “ਯੂ.ਬੀ.ਸੀ. ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੇ ਸੰਸਾਰਕ ਪੱਧਰ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਲੂਕ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਗਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਦਹਾਨੇ ਤੇ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਪਿੜ 'ਚ ਨਸਲਵਾਦ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।” ਹੋਵੇਸੀ ਨੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਆਨਰੇਰੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰੈਬਰਟ ਹੋਲਜ਼ਾਚ ਦੀ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਸਖਤ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੂਜੀ ਜੰਗ 'ਚ ਕਤਲੇਆਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਕਰਵਾਈਆਂ ਯਹੂਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਨ। ਐਲਨ ਜੀ. ਹੋਵੇਸੀ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਨਿਊਯਾਰਕ ਸੂਬੇ ਦੇ ਕੰਮਟਰੋਲਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਕੁਲੀਸ਼ਨ ਬਣਾ ਲਈ ਜਿਸ ਨੇ ੭ ਵੱਡੀਆਂ ਸ਼ਵਿਸ ਬੈਂਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਰਥਿਕ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਉਣ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਸਵਿਸ ਬੈਂਕਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਨਤੀਜੇ ਬਹੁਤ ਖਤਰਨਾਕ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਝੋਤੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੀ ਕੈਂਪਾਂ 'ਚ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ੧.੨੫ ਅਰਬ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਇਹ ਰਕਮ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਘਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਸੋਨਾ, ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ ਕਲਾ ਕਿਰਤਾਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਤਾਂ ਰੱਖ ਲਿਆ ਪਰ ਸ਼ਰਨ ਮੰਗਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਬਹੁਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਚ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਮੋੜੇ ਗਏ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਤਸੀਹਾ ਕੈਂਪਾਂ 'ਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਜੀਗਲਰ 'ਨਾਜ਼ੀ ਗੋਲਡ' ਨਾਂ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਫਿਲਮ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਬੀ.ਬੀ.ਸੀ. ਤੋਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਫਿਲਮ 'ਚ ਉਹ ਰੋਲ ਗੱਡੀਆਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਇਟਲੀ ਤੋਂ ਚਲੀਆਂ ਤੇ ਪੂਰਬ 'ਚ ਸਥਿਤ ਮੌਤ ਦੇ ਕੈਂਪਾਂ 'ਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਵਿਚੋਂ ਦੀ ਹੋ ਕੇ ਲੰਘੀਆਂ। ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰੋਲ ਗੱਡੀਆਂ 'ਚ ਇਟਲੀ ਅਤੇ ਜਰਮਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਲ ਹੀ ਢੋਹਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸੱਚ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਉਹ ਉਹ ਰੋਲ ਗੱਡੀਆਂ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਤਸੀਹਾ ਕੈਂਪਾਂ 'ਚ ਲੈ ਕੇ ਗਈਆਂ। ਬੀ.ਬੀ.ਸੀ. ਫਿਲਮ 'ਚ ਇਕ ਇਸਤਰੀ ਯਾਦ ਕਰਦਿਆਂ ਦਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਜ਼ਿਊਰਿਖ 'ਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਰੋਲ ਗੱਡੀ 'ਚ ਸਵਾਰ ਇਟਲੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪਿਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਡਰ ਬਲਿਕ ਜ਼ਿਊਰਿਖ ਜੂਨ ੨੦, ੧੯੯੭) ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਰਿਪੋਰਟ 'ਚ ਨਾਜ਼ੀ ਦੌਰ ਸਮੇਂ ਸਵਿਸ ਫੌਜੀ ਪੁਲਿਸ 'ਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ੮੩ ਸਾਲਾ ਜੈਕਬ ਬਰਨਦੁਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਯਾਦ ਕਰਦਿਆਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਇਟਲੀ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨਾਲ ਤੂੜੀ ਰੋਲ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਜਰਮਨ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ। ਬਰਨਦੁਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ‘ਇਕ ਥਾਂ ਅਚਾਨਕ ਰੋਲ ਗੱਡੀ ਰੁਕਣ ਤੇ ਭੁਖੇ ਇਟਲੀ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਕੈਨਰੀ ਨਜ਼ਰ ਪਈ ਜਿਥੇ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ 'ਚ ਖਾਣ ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਸਮਾਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਰਿਵਾਲਵਰ ਤਾਣ ਕੇ ਰੋਲ ਗੱਡੀ ਵਿਚੋਂ ਛਾਲਾਂ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾ ਸਕੇ।’ ਸਵਿਸ ਫੌਜੀ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸਰਹੱਦ ਤੇ ਉਹ ਰੋਲ ਗੱਡੀ ਇਕ ਜਰਮਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜੈਕਬ ਬਰਨਦੁਨ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਅੱਜ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਕਰਤੂਤ ਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ 'ਚ ਉਹ ਕੁਝ ਲਈ ਹੀਰੋ ਹੈ ਪਰ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸੋਸ਼ਲਿਸਟ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਤਰਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਚਲਦੇ ਅਦਾਲਤੀ ਮੁਕਦਮਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਤੋੜਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਲੜਾਈ ਸਵਿਸ ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤੀਜੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਗਰੀਬੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਉਂਨਾ ਹੀ ਫਿਕਰਮੰਦ ਹੈ।

“ਅੱਖਰ ਰਿਸ਼ਤੇ ਰੂਹ ਦੇ”

ਗਜ਼ਲ

—ਨੀਲਮ ਸੰਜੀਵ

—ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ

ਤਿੰਨ ਅੱਖਰ ਲਗਦੇ ਇਸ਼ਕ ਨੂੰ, ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਕਰਾਂ ਬਿਆਨ।
ਹਰ ਅੱਖਰ ਦੀ ਅੱਖ ਚੋਂ, ਦਿਸਦੇ ਦੋਏ ਜਹਾਨ।

ਅੱਖਰ ਰਾਖੇ ਧਰਮ ਦੇ, ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਬਲਵਾਨ।
ਅੱਖਰ ਪਥਰ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਭਗਵਾਨ।

ਅੱਖਰ ਆਪਣੇ ਰੂਪ ਦੀ, ਆਪ ਬਣਨ ਪਹਿਚਾਨ।
ਅੱਖਰ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ ਨੇ, ਅਖਰ ਮੇਰੀ ਜਾਨ।

ਅੱਖਰ ਹਿੰਮਤ ਹੋਸਲਾ, ਏਦਾਂ ਦਾ ਵਰਤਾਨ।
ਜੋ ਜੀਵਨ ਜੋਬਨ ਵਾਰਕੇ ਰੱਜ ਰੱਜ ਇਸ਼ਕ ਹੰਡਾਨ।

ਅੱਖਰ ਜ਼ਾਮਨ ਹੁਸਨ ਦੇ, ਬਖਸ਼ਨ ਜੀਵਨ ਦਾਨ
ਰੂਪ ਜੀਹਨਾ ਦਾ ਵੇਖ ਕੇ ਤਾਰੇ ਵੀ ਸ਼ਰਮਾਨ

ਅੱਖਰ ਇਸ਼ਕ ਦੇ ਵਾਂਗਰਾ ਬੁਣਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ।
ਜੋ ਪਿਆਰ ਪੁਗਾਵਨ ਵਾਸਤੇ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇਂਦੇ ਵਾਰ।

ਅੱਖਰ ਸਾਥੀ ਪਿਆਰ ਦੇ, ਐਸੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ।
ਜੋ ਸਿਰ ਦੀ ਬਾਜ਼ੀ ਲਾਣ ਲਈ ਹਰ ਦਮ ਰਹਿਣ ਤਿਆਰ।

ਜੋ ਤੁਰਦੇ ਆਪਣੀ ਲਗਨ ਵਿਚ, ਉਹ ਮੁਕਾਂਦੇ ਪੰਧ।
ਉਹ ਅੱਖਰ ਨੀਲਮ ਪੂਜ ਨੀਕ, ਜੋ ਹਰ ਦਮ ਦੇਣ ਸੁਗੰਧ।

ਜੋ ਅੱਖਰ ਪ੍ਰੀਤਾ ਵੰਡਕੇ, ਦੇਂਦੇ ਨੇ ਪੈਗਾਮ।
ਨੀਲਮ ਮੇਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੱਖ ਲੱਖ ਹੈ ਪ੍ਰਨਾਮ॥

ਬੇਦਰਦਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵੱਸ ਪਾ ਕੇ ਤੜਪਨ ਲੋਕ ਦੀਵਾਨੇ ਨੇ
ਕੱਚੀ ਤੰਦ ਦੇ ਵਾਂਗੂ ਟੁੱਟਦੇ ਵੇਖੇ ਕਈ ਯਰਾਨੇ ਨੇ

ਜਿਸ ਵੀ ਏਸ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਵੱਟਾਂ ਬੰਨੇ ਤੋੜੇ ਨੇ
ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਉਹ ਜੀਅ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ, ਦਿੱਤਾ ਕੁਚਲ ਜ਼ਮਾਨੇ ਨੇ

ਅਤਿਵਾਦ ਦੇ ਢਾਕੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ, ਖਾਧੀ ਮਾਰ ਦਾਨਾਂਵਾਂ ਨੇ
ਹੱਸਦੇ ਵੱਸਦੇ ਰਸਦੇ ਸੁੰਦਰ, ਦਿੱਤੇ ਪੀੜ ਘਰਾਨੇ ਨੇ

ਭੈੜੇ ਭੂਡ ਪਿਛਾਂ ਮੁੜ ਆਉਂਦੇ, ਵੇਖ ਸਮਾ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਨੂੰ
ਜਾਨਾਂ ਵਾਰਨ ਭੱਜ ਭੱਜ ਆਉਂਦੇ, ਦੂਰੋਂ ਚੱਲ ਪਵਾਨੇ ਨੇ

ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਭਿਖਾਰੀ ਗੁਰਮਖ, ਜੋ ਦੁੱਖ ਸੁਖ ਜਾਣੇ ਇੱਕ ਜਿਹਾ
ਭੁੱਖਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਰੋਂਦੇ ਵੇਖੇ, ਜਦ ਮਰਦੇ ਯਾਰ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇ

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪੁੱਤ ਧਨ ਤੇ ਦੌਲਤ, ਦੇਸ ਉਤੋਂ ਸਭ ਵਾਰ ਕੇ ਤੇ
ਸੱਦ ਮਾਹੀ ਦਾ ਗਾਉਂਦੇ ਚੀਮਾਂ, ਧਰ ਕੇ ਇੱਟ ਸਿਰਾਣੇ ਨੇ

—ਬੁਸ਼ੋਵਾਲ

ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਲੋਧੀ

ੴ
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਾਇ

SAGGU

IRON INDUSTRIES

ਸੱਗੂ ਆਇਰਨ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼

Sugar Mill Spares, Paper & Boards Mill Spares,
Textile Mill Spares, Distillery Spares & Solvent Plant Spares

All Type of Gear & Chain Sprockets & Industrial Chain

Partner: S. Puran Singh Saggu
S. Narinder Singh Saggu

Old Railway Road, Jalandhar.

Phone : 58795, 59056 Mobile Phone 9814028099

ਵਰਿਆਮ ਅਪ੍ਰੈਲ ੨੦੦੧

Gram : 'SNIPER'

Hello : 431367

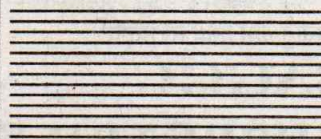
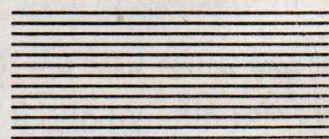
Reputed Manufacturers of :
Superior Quality

SINGLE BARREL

&

DOUBLE BARREL

B. L. — 12 BORE

 GUNS

MODERN GUN WORKS

**OPP. INDUSTRIAL ESTATE,
JAMMU CANTT.**

ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ—ਇਕ ਅਪੂਰਵ ਕ੍ਰਿਤੀ

ਕਿਸਤ ਨੰ. ੧੧

—ਪ੍ਰਿੰ. ਬੇਅੰਤ ਕੌਰ

ਸਭ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਉਰਝਾਨਾ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾਹੂ ਨ ਪਛਾਨਾ॥

ਤਪ ਸਾਧਤ ਹਰਿ ਮੋਹਿ ਬੁਲਾਯੋ॥

ਇਮ ਕਹਿ ਕੈ ਇਹ ਲੋਕ ਪਠਾਯੋ॥੨੮॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ : ਹਰਿ - ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ। ਇਮ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ।

ਭਾਵਾਰਥ : ਸਭ ਲੋਕ ਆਪੋ-ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਵਿਚ ਹੀ ਉਲਝ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਿਆ। ਉਸ ਵਕਤ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਬੁਲਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿਕੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਤ-ਲੋਕ ਵਿਚ ਭੇਜਿਆ।

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਬਾਚ॥ ਚੌਪਈ॥

ਮੈਂ ਅਪਨਾ ਸੁਤ ਤੋਹਿ ਨਿਵਾਜਾ॥

ਪੰਥੁ ਪ੍ਰਚੁਰ ਕਰਬੇ ਕਹੁ ਸਾਜਾ॥

ਜਾਹਿ ਤਹਾਂ ਤੈ ਧਰਮੁ ਚਲਾਇ॥

ਕਬੁਧਿ ਕਰਨ ਤੇ ਲੋਕ ਹਟਾਇ॥੨੯॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ : ਤੈ - ਮਾਤਲੋਕ 'ਚ। ਕੁਬੁਧ - ਖੋਟੀ ਮੱਤ।

ਭਾਵਾਰਥ : ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ - ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਪੁੱਤਰ ਬਾਪਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪੰਥ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਥੇ ਜਾਕੇ ਧਰਮ ਚਲਾਓ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਹਟਾਓ।

ਕਬਿਬਾਚ॥ ਦੋਹਰਾ॥

ਠਾਢ ਭਯੋ ਮੈ ਜੋਰਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਹਾ ਸਿਰ ਨਯਾਇ॥

ਪੰਥ ਚਲੈ ਤਬ ਜਗਤ ਮੈ ਜਬ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸਹਾਇ॥੩੦॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ : ਠਾਢ - ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਕੇ। ਕਰ - ਹੱਥ।

ਭਾਵਾਰਥ : ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵਿਚ ਮੈਂ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਨਿਵਾ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ - ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਤਦੇ ਹੀ ਸੱਚਾ ਪੰਥ ਚਲਾ ਸਕੇਗਾ ਜੇਕਰ ਆਪ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋਗੇ।

ਚੌਪਈ॥

ਇਹ ਕਾਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਪਠਾਯੋ॥

ਤਬ ਮੈ ਜਗਤ ਜਨਮੁ ਧਰਿ ਆਯੋ॥

ਜਿਮ ਤਿਨ ਕਹੀ ਇਨੈ ਤਿਮ ਕਹਿ ਹੋ॥

ਅਉਰ ਕਿਸੂ ਤੇ ਬੈਰ ਨ ਗਹਿ ਹੋ॥੩੧॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ : ਪਠਾਯੋ - ਭੇਜਿਆ। ਤਿਨ - ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ। ਇਨੈ - ਇਸ ਸੰਸਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ।

ਭਾਵਾਰਥ : ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਾ ਪੰਥ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਜਨਮ ਧਾਰਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਧੁਰ ਤੋਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਮੈਂ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਹਾਂਗਾ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਵੈਰ 'ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਾਂਗਾ।

ਜੇ ਹਮ ਕੋ ਪਰਮੇਸਰ ਉਚਰਿ ਹੈ॥

ਤੇ ਸਭ ਨਰਕਿ ਕੁੰਡ ਮਹਿ ਪਰਿ ਹੈ॥

ਮੇਕੋ ਦਾਸੁ ਤਵਨ ਕਾ ਜਾਨੋ॥

ਯਾ ਮੈ ਭੇਦੁ ਨ ਰੰਚ ਪਛਾਨੋ॥੩੨॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ : ਤਵਨ - ਤਿਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ। ਭੇਦ - ਫਰਕ। ਰੰਚ - ਰਤਾ ਭਰ ਵੀ। ਹਮ ਕੋ - ਆਪਣੂੰ।

ਭਾਵਾਰਥ : ਜਿਹੜੇ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਹਿਣਗੇ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਰਕਾਂ ਦੇ ਕੁੰਡ ਵਿਚ ਪੈਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦਾਸ ਜਾਣੋ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਜਰਾ ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਾ ਜਾਣੋ।

ਮੈਂ ਹੋ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕੋ ਦਾਸਾ॥

ਦੇਖਨਿ ਆਯੋ ਜਗਤ ਤਮਾਸਾ॥

ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਜਗਤਿ ਕਹਾ ਸੋ ਕਹਿ ਹੋ॥

ਮ੍ਰਿਤੁ ਲੋਗੁ ਤੇ ਮੋਨਿ ਨ ਰਹਿ ਹੋ॥੩੩॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ : ਦਾਸਾ - ਸੇਵਕ। ਮੋਨ - ਚੁੱਪ।

ਭਾਵਾਰਥ : ਮੈਂ ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਸੇਵਕ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਤਮਾਸਾ ਵੇਖਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਜੇ ਕੁਝ ਮੈਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸ

ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਸਭ ਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਮ੍ਰਿਤੂ ਲੋਕ ਵਿਚ
ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਡਰਕੇ ਚੁੱਪ ਨਹੀਂ ਰੁਵਾਂਗਾ।

ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥

ਕਹਿਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁ ਭਾਖਿ ਹੋ ॥ ਕਿਸੂ ਨ ਕਾਨ ਰਾਖਿ ਹੋ ॥

ਕਿਸੂ ਨ ਭੇਖ ਭੀਜਿ ਹੋ ॥ ਅਲੇਖ ਬੀਜ ਬੀਜਿ ਹੋ ॥੩੪॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ : ਕਿਸੂ - ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ। ਕਾਨ - ਲਿਹਾਜ਼।
ਅਲੇਖ - ਲੇਖੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰੇ।

ਭਾਵਾਰਥ : ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਫੁਰਮਾਉਂਦੇ
ਹਨ, ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ
ਹੈ, ਉਹੀ ਮੈਂ ਕਹਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕੋਈ ਲਿਹਾਜ਼
ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਭੇਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪਤੀਜਾਂਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ
ਨਾਮ ਬੀਜ ਨੂੰ ਹੀ ਬੀਜਾਂਗਾ।

ਪਖਾਣ ਪੂਜਿ ਹੋ ਨਹੀਂ ॥ ਨ ਭੇਖ ਭੀਜਿ ਹੋ ਕਹੀ ॥

ਅਨੰਤ ਨਾਮੁ ਗਾਇ ਹੋ ॥ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪਾਇ ਹੋ ॥੩੫॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ : ਪਖਾਣ - ਪੱਥਰਾਂ। ਕਹੀ - ਕਿਸੇ ਦਾ।
ਅਨੰਤ - ਬੇਅੰਤ।

ਭਾਵਾਰਥ : ਮੈਂ ਪੱਥਰਾਂ (ਜੜ੍ਹ ਵਸਤੂਆਂ) ਦੀ ਪੂਜਾ
ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੇਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪਤੀਜਾਂਗਾ।
ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਹੀ ਗਾਇਨ ਕਰਾਂਗਾ
ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗਾ।

ਜਟਾ ਨ ਸੀਸ ਧਾਰਿ ਹੋ ॥ ਨ ਮੁੰਦ੍ਰਕਾ ਸੁ ਧਾਰਿ ਹੋ ॥

ਨ ਕਾਨ ਕਾਹੂ ਕੀ ਧਰੋ ॥ ਕਹਿਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁ ਮੈ ਕਰੋ ॥੩੬॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ : ਕਾਨ - ਲਿਹਾਜ਼।

ਭਾਵਾਰਥ : ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਜਟਾਵਾਂ
ਨਹੀਂ ਬਣਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਮੁੰਦਰਾਂ ਪਾਵਾਂਗਾ।
ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ
ਵੀ ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ।

ਭਜੇ ਸੁ ਏਕੁ ਨਾਮਯੋ ॥ ਜੁ ਕਾਮ ਸਰਬ ਠਾਮਯੋ ॥

ਨ ਜਾਪ ਆਨ ਕੋ ਜਪੋ ॥ ਨ ਅਉਰ ਬਾਪਨਾ ਬਪੋ ॥੩੭॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ : ਆਨ - ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਾ। ਬਾਪਨਾ - ਸਹਾਇਤਾ।

ਭਾਵਾਰਥ : ਮੈਂ ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਹੀ
ਜਪਾਂਗਾ ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ
ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਪਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ
ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਾਂਗਾ।

ਬਿਅੰਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਹੋ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਾਇ ਹੋ ॥

ਨ ਧਿਆਨ ਆਨ ਕੋ ਧਰੋ ॥ ਨ ਨਾਮ ਆਨ ਉਚਰੋ ॥੩੮॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ : ਬਿਅੰਤਿ - ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ।

ਭਾਵਾਰਥ : ਮੈਂ ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ
ਹੀ ਸਿਮਰਨ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਤਮ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੂੰ
ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ
ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕਰਾਂਗਾ।

ਤਵੱਕ ਨਾਮੁ ਰੱਤਯੋ ॥ ਨ ਆਨ ਮਾਨ ਮੌਤਯੋ ॥

ਪਰਮ ਧਿਆਨ ਧਾਰੀਯੋ ॥ ਅਨੰਤ ਪਾਪ ਟਾਰੀਯੋ ॥੩੯॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ : ਤਵੱਕ - ਸਿਰਫ ਤੇਰਾ ਹੀ ਨਾਮ। ਮਾਨ -
ਅਭਿਮਾਨ। ਪਰਮ - ਵੱਡੇ। ਮਤਿਯੋ - ਮਸਤ।

ਭਾਵਾਰਥ : ਹੇ ਮੇਰੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਮੈਂ ਇਕ ਤੇਰੇ ਨਾਮ
ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਅਭਿਮਾਨ ਨਾਲ ਮਸਤ
ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਦਾ ਹੀ ਧਿਆਨ
ਧਰਾਂਗਾ। ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਬੇਅੰਤ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ
ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਤੁਮੇਵ ਰੂਪੁ ਰਾਚਿਯੋ ॥ ਨ ਆਨ ਦਾਨ ਮਾਚਿਯੋ ॥

ਤਵੱਕ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀਯੋ ॥ ਅਨੰਤ ਦੂਖ ਟਾਰੀਯੋ ॥੪੦॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ : ਤੁਮੇਵ - ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ। ਨ - ਨਹੀਂ।
ਮਾਚਿਯੋ - ਪ੍ਰਸੰਨ।

ਭਾਵਾਰਥ : ਹੇ ਮੇਰੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਮੈਂ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਰੂਪ
ਵਿਚ ਹੀ ਰਚਿਆ ਰਹਾਂਗਾ ਤੇ ਹੋਰ ਦਾਤਾਂ ਵਿਚ ਮਸਤ ਨਹੀਂ
ਹੋਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਹੀ ਸਿਮਰਨ ਕਰਾਂਗਾ,
ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਣਗਿਣਤ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਰਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਚੌਪਈ ॥

ਜਿਨ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਤਿਹਾਰੋ ਧਿਆਇਆ ॥

ਦੂਖ ਪਾਪ ਤਿਨ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥

ਜੇ ਜੇ ਅਉਰ ਧਿਆਨ ਕੋ ਧਰ ਹੀ ॥

ਬਹਿਸ ਬਹਿਸ ਬਾਦਨ ਤੇ ਮਰ ਹੀ ॥੪੧॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ : ਬਾਦਨ - ਝਗੜੇ।

ਭਾਵਾਰਥ : ਹੇ ਮੇਰੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ-ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ
ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਦੁੱਖ ਤੇ ਪਾਪ ਉਹਨਾਂ ਦੇ
ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦੇ। ਜਿਹੜੇ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ
ਹੋਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਖੰਡਨ-ਮੰਡਨ ਕਰਦਿਆਂ
ਝਗੜ-ਝਗੜਕੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਹਮ ਇਹ ਕਾਜ ਜਗਤ ਮੋ ਆਏ ॥

ਧਰਮ ਹੇਤ ਗੁਰਦੇਵ ਪਠਾਏ ॥

ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਤੁਮ ਧਰਮ ਬਿਬਾਰੋ ॥

ਦੁਸਟ ਦੇਖੀਯਨਿ ਪਕਰਿ ਪਛਾਰੋ ॥੪੨॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ: ਪਠਾਯੋ - ਭੇਜੇ। ਦੁਸਟ - ਖੋਟੇ ਲੋਕ।
ਦੋਖੀਯਨਿ - ਵਿਰੁੱਧੀਆਂ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ
ਸੰਸਾਰ ਅੰਦਰ ਆਏ ਹਾਂ, ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਧਰਮ ਦੇ
ਵਾਸਤੇ ਇਥੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਧਰਮ ਦਾ ਪਰਚਾਰ
ਕਰੋ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਅਤੇ ਦੋਖੀਆਂ ਨੂੰ ਫੜਕੇ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਦਿਓ।

ਯਾਹੀ ਕਾਜ ਧਰਾ ਹਮ ਜਨਮੰ॥

ਸਮਝ ਲੇਹੁ ਸਾਧੂ ਸਭ ਮਨਮੰ॥

ਧਰਮ ਚਲਾਵਨ ਸੰਤ ਉਬਾਰਨ॥

ਦੁਸਟ ਸਭਨ ਕੋ ਮੂਲ ਉਪਾਰਨਿ॥੪੩॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ: ਉਬਾਰਨ - ਬਚਾਉਣ ਵਾਸਤੇ। ਮੂਲ
ਉਪਾਰਨਿ - ਜੜ੍ਹਾਂ ਪੁਟਣ ਵਾਸਤੇ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਮੈਂ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਇਸ
ਧਰਤੀ ਤੇ ਜਨਮ ਲਿਆ ਹੈ। ਹੇ ਸੰਤਹੂ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਸ ਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸਮਝ ਲਓ। ਧਰਮ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ, ਸੰਤਾਂ
ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹਾਂ ਤੇ ਉਖਾੜ ਕੇ
ਸੁਟ ਦੇਣਾ, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਹੀ ਮੈਂ ਜਨਮ
ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜੇ ਜੇ ਭਏ ਪਹਿਲ ਅਵਤਾਰਾ॥

ਆਪੁ ਆਪੁ ਤਿਨ ਜਾਪੁ ਉਚਾਰਾ॥

ਪ੍ਰਭ ਦੋਖੀ ਕੋਈ ਨ ਬਿਦਾਰਾ॥

ਧਰਮ ਕਰਨ ਕੋ ਰਾਹੁ ਨ ਡਾਰਾ॥੪੪॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ: ਬਿਦਾਰਾ - ਮਾਰਿਆ। ਡਾਰਾ - ਚਲਾਇਆ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਜਿਹੜੇ-ਜਿਹੜੇ ਅਵਤਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕੇ
ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜਾਪ
ਕਰਾਇਆ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ
ਦੋਖੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ
ਧਰਮ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ।

ਜੇ ਜੇ ਗਉਸ ਅੰਬੀਆ ਭਏ॥

ਮੈ ਮੈ ਕਰਤ ਜਗਤ ਤੇ ਗਏ॥

ਮਹਾਪੁਰਖ ਕਾਹੂ ਨ ਪਛਾਨਾ॥

ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੋ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਾ॥੪੫॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ: ਮਹਾਪੁਰਖ - ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ। ਅੰਬੀਆ -
ਨਬੀ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਜਿਹੜੇ-ਜਿਹੜੇ ਫਕੀਰ ਅਤੇ ਨਬੀ ਹੋਏ
ਹਨ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਮੈਂ-ਮੈਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਚਲੇ
ਗਏ। ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਨਾ ਪਛਾਣਿਆ,
ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਧਰਮ ਦੇ ਕਰਮ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ।

ਅਵਰਨ ਕੀ ਆਸਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ॥

ਏਕੈ ਆਸ ਧਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ॥

ਆਨ ਆਸ ਉਪਜਤ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ॥

ਵਾ ਕੀ ਆਸ ਧਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ॥੪੬॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ: ਏਕੈ - ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਇਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਆਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ
ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਆਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ।
ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ
ਹੀ ਆਸ ਰਖਦਾ ਹਾਂ। ਹੋਰਨਾਂ ਦੀ ਆਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਆਸ ਨੂੰ ਹੀ
ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਰੱਖੋ।

ਦੋਹਰਾ॥

ਕੋਈ ਪੜਤਿ ਕੁਰਾਨ ਕੋ ਕੋਈ ਪੜਤ ਪੁਰਾਨ॥

ਕਾਲ ਨ ਸਕਤ ਬਚਾਇਕੈ ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਨਿਦਾਨ॥੪੭॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ: ਫੋਕਟ - ਵਿਅਰਥ। ਨਿਦਾਨ - ਅੰਤ
ਵਿਚ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਕੋਈ ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਕੋਈ ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ
ਕਾਲ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ; ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਕਰਮ
ਧਰਮ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਵਿਅਰਥ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਚੌਪਈ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਿਲਿ ਪੜਤ ਕੁਰਾਨਾ॥

ਬਾਚਤ ਕਿਤੇ ਪੁਰਾਨ ਅਜਾਨਾ॥

ਅੰਤਿਕਾਲ ਕੋਈ ਕਾਮ ਨਾ ਆਵਾ॥

ਦਾਵ ਕਾਲ ਕਾਹੂ ਨ ਬਚਾਵਾ॥੪੮॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ: ਕੋਟਿ - ਕਰੋੜਾਂ। ਮਿਲਿ - ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ।
ਬਾਚਤ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਕਈ ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਕੁਰਾਨ
ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਕਿਧਰੇ ਅਣਜਾਣ ਲੋਕ ਪੁਰਾਣ ਨੂੰ
ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਕੁਰਾਨ ਅਤੇ
ਪੁਰਾਣ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਉਣੇ ਅਤੇ ਕਾਲ ਦੇ ਦਾਵ ਤੋਂ ਕਿਸੇ
ਨਹੀਂ ਬਚਾਉਣਾ।

ਕਿਉ ਨ ਜਪੋ ਤਾਕੋ ਤੁਮ ਭਾਈ॥

ਅੰਤਿਕਾਲ ਜੋ ਹੋਇ ਸਹਾਈ॥

ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਲਖੋ ਕਰ ਭਰਮਾ॥

ਇਨ ਤੇ ਸਰਤ ਨ ਕੋਈ ਕਰਮਾ॥੪੯॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ: ਫੋਕਟ - ਵਿਅਰਥ। ਕਰਮ - ਕੰਮ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਹੇ ਪਿਆਰਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਜਾਪ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਅੰਤ ਕਾਲ ਵਿਚ ਸਹਾਇਕ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਇਹ ਕਾਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਹਮੈ ਬਨਾਯੋ॥

ਭੇਦੁ ਭਾਖਿ ਇਹ ਲੋਕੁ ਪਠਾਯੋ॥

ਜੋ ਤਿਨ ਕਹਾ ਸੁ ਸਭਨ ਉਚਰੋ॥

ਡਿਭ ਵਿਭ ਕਛੁ ਨੈਕ ਨ ਕਰੋ॥੫੦॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ: ਭੇਦੁ ਭਾਖਿ - ਭੇਦ ਦੱਸ ਕੇ। ਡਿਭ - ਦਿਖਾਵਾ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਇਸ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਮੈਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਭੇਦ ਦੱਸ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਲੋਕ ਵਿਚ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਜੋ ਕੁਝ ਮੈਨੂੰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ ਦੱਸ ਕੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਹੀ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਪਾਖੰਡ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਨ ਜਟਾ ਮੂੰਡ ਧਾਰੋ॥ ਨ ਮੁੰਦਕਾ ਸਵਾਰੋ॥

ਜਪੋ ਤਾਸ ਨਾਮ॥ ਸਰੈ ਸਰਬ ਕਾਮ॥੫੧॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ: ਮੂੰਡ - ਸਿਰ ਤੇ। ਮੁੰਦਕਾ - ਮੁੰਦਰਾਂ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਸਿਰ ਤੇ ਜਟਾਂ ਨਹੀਂ ਰਖਾਂਗਾ, ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਮੁੰਦਰਾਂ ਨਹੀਂ ਪਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਹੀ ਜਾਪ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਕਿ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋ ਸਕਣ।

ਨ ਨੈਨ ਮਿਚਾਊ॥ ਨ ਡਿਭ ਦਿਖਾਊ॥

ਨ ਕੁਕਰਮ ਕਮਾਊ॥ ਨ ਭੇਖੀ ਕਹਾਊ॥੫੨॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ: ਨੈਨ - ਨੇਤਰ। ਕੁਕਰਮ - ਬੁਰੇ ਕੰਮ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਨਾ ਹੀ ਦਿਖਾਵੇ ਮਾਤਰ ਮੈਂ ਅੱਖ ਬੰਦ ਕਰਾਂਗਾ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪਾਖੰਡ ਕਰਾਂਗਾ, ਨਾ ਕੁਕਰਮ ਕਮਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਭੇਖੀ ਕਹਾਵਾਂਗਾ।

ਚੌਪਈ ॥

ਜੇ ਜੇ ਭੇਖ ਸੁ ਤਨ ਮੈ ਧਾਰੈ॥

ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਕਛੁ ਕੈ ਨ ਬਿਚਾਰੈ॥

ਸਮਝ ਲੇਹੁ ਸਭ ਜਨ ਮਨ ਮਾਹੀ॥

ਡਿਭਨ ਮੈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਹੀ॥੫੩॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ: ਸੁ ਤਨ - ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ। ਤੇ - ਉਹਨਾਂ ਭੇਖੀਆਂ ਨੂੰ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਜਿਹੜੇ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਭੇਖ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਲੋਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਹੇ ਗੁਰਮੁਖੇ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਗੱਲ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਮਝ ਲਓ ਕਿ ਪਾਖੰਡ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਜੇ ਜੇ ਕਰਮ ਕਰਿ ਡਿਭ ਦਿਖਾਈ॥

ਤਿਨ ਪਰਲੋਗਨ ਮੇ ਗਤਿ ਨਾਹੀ॥

ਜੀਵਤ ਚਲਤ ਜਗਤ ਕੇ ਕਾਜਾ॥

ਸ੍ਰਾਂਗ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਪੂਜਤ ਰਾਜਾ॥੫੪॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ: ਡਿਭ - ਪਾਖੰਡ। ਪਰਲੋਗਨ - ਪੁਲੋਕ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਜਿਹੜੇ ਕਰਮ ਕਾਡੀ ਪਾਖੰਡ ਕਰ-ਕਰਕੇ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਲੋਕ ਵਿਚ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਜੀਉਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਪਾਖੰਡੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮ-ਕਾਰ ਸੋਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਾਖੰਡ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਲੋਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹਨ।

ਸੁਆਗਨ ਮੈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਹੀ॥

ਖੋਜਿ ਫਿਰੈ ਸਭ ਹੀ ਕੇ ਕਾਹੀ॥

ਅਪਨੇ ਮਨੁ ਕਰ ਮੇ ਜਿਹ ਆਨਾ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਤਿਨੀ ਪਛਾਨਾ॥੫੫॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ: ਕਾਹੀ - ਕਿਤੇ ਵੀ। ਕਰ - ਹੱਥ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਉਹ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਭੇਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਲੱਭਦੇ ਫਿਰਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਸ ਵਿਚ ਕਰ ਲਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹੀ ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ।

ਦੋਹਰਾ ॥

ਭੇਖ ਦਿਖਾਏ ਜਗਤ ਕੇ ਲੋਗਨ ਕੇ ਬਸਿ ਕੀਨ॥

ਅੰਤਕਾਲਿ ਕਾਤੀ ਕਟਯੋ ਬਾਸੁ ਨਰਕ ਮੇ ਲੀਨ॥੫੬॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ: ਕਾਤੀ - ਤਲਵਾਰ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਭੇਖ ਬਣਾ-ਬਣਾਕੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਸ ਵਿਚ ਕਰ ਲਿਆ ਉਹ ਅੰਤ ਵਿਚ ਕਾਲ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਕੱਟੇ ਜਾਣਗੇ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਰਕਾਂ ਵਿਚ ਵਾਸਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਚੌਪਈ ॥

ਜੇ ਜੇ ਜਗ ਕੇ ਡਿਭ ਦਿਖਾਵੈ॥

ਲੋਗਨ ਮੂੰਡਿ ਅਧਿਕ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥

ਨਾਸਾ ਮੁੰਦ ਕਰੈ ਪਰਣਾਮ॥

ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਨ ਕਉਡੀ ਕਾਮ॥੫੭॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ : ਲੋਗਨ - ਲੋਕਾਂ। ਮੂੰਡ - ਪੁਟਕੇ।
ਪੁਣਾਮ - ਪੁਣਾਯਾਮ। ਫੋਕਟ - ਵਿਅਰਥ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਜਿਹੜੇ ਪੁਰਖ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਖੰਡ
ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਠੱਗ ਕੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ,
ਆਪਣੀਆਂ ਨਾਸਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਪੁਣਾਯਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਧਰਮ-ਕਰਮ ਵਿਅਰਥ ਹਨ ਅਤੇ ਕਉਡੀ ਜਿੰਨੇ
ਕੰਮ ਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ।

ਫੋਕਟ ਧਰਮ ਜਿਤੇ ਜਗ ਕਰ ਹੀ॥

ਨਰਕਿ ਕੁੰਡ ਭੀਤਰ ਤੇ ਪਰ ਹੀ॥

ਹਾਥਿ ਹਲਾਏ ਸੁਰਗ ਨ ਜਾਹੂ॥

ਜੋ ਮਨੁ ਜੀਤ ਸਕਾ ਨਹੀ ਕਾਹੂ॥੫੮॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ: ਜਾਹੂ - ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਹੂ - ਕਿਸੇ ਦਾ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਵਿਅਰਥ ਕੰਮ
ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਨਰਕਾਂ ਦੇ ਕੁੰਡ ਵਿਚ ਸੜਣਗੇ।
ਜਿਹੜਾ ਮਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਿੱਤ ਸਕਿਆ, ਨਿਰੇ ਕਰਮ ਕਰਨ
ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਵਰਗ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਕਥਿ ਬਾਚ॥ ਦੋਹਰਾ॥

ਜੋ ਨਿਜ ਪ੍ਰਭ ਮੋ ਸੋ ਕਹਾ ਸੋ ਕਹਿਹੋ ਜਗ ਮਾਹਿ॥

ਜੋ ਤਿਹ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਧਿਆਇ ਹੈ ਅੰਤ ਸੁਰਗ ਕੋ ਜਾਹਿ॥੫੯॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ: ਨਿਜ - ਮੇਰੇ, ਆਪਣੇ। ਪ੍ਰਭ - ਸੁਆਮੀ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਫੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ
- ਜੋ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਮੈਂ ਸਾਰੇ
ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਸਿਮਰਨ
ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਅੰਤ ਵਿਚ ਸਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਗੇ।

ਦੋਹਰਾ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਦੁਈ ਏਕ ਹੈ ਬਿਬ ਬਿਚਾਰ ਕਛੁ ਨਾਹਿ॥

ਜਲ ਤੇ ਉਪਜ ਤਰੰਗ ਜਿਉ ਜਲ ਹੀ ਬਿਖੈ ਸਮਾਹਿ॥੬੦॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ: ਦੁਈ - ਦੋਵੇਂ। ਬਿਬ - ਭੇਦ, ਫਰਕ।
ਤਰੰਗ - ਲਹਿਰ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਉਹ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰੇ
ਭਗਤ ਦੋਵੇਂ ਇਕ ਹੀ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿਚ ਕੋਈ
ਭੇਦ ਭਾਵ ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਲ ਤੋਂ ਲਹਿਰਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ
ਹਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਜਲ ਵਿਚ ਹੀ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸੇ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰਿ ਦੇ ਸੇਵਕ ਆਪਸ ਵਿਚ ਇਕਮਿਕ ਹਨ।

ਚੌਪਈ॥

ਜੇ ਜੇ ਬਾਦਿ ਕਰਤ ਹੰਕਾਰਾ॥

ਤਿਨ ਤੇ ਭਿੰਨ ਰਹਤ ਕਰਤਾਰਾ॥

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਬਿਖੈ ਹਰਿ ਨਾਹੀ॥

ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਮਨ ਮਾਹੀ॥੬੧॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ: ਬਾਦਿ - ਵਾਧੂ ਬਹਿਸ। ਭਿੰਨ - ਨਿਆਰਾ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਜਿਹੜੇ ਮਨੁਖ ਵਾਧੂ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕਰਦੇ
ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸਦਾ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।
ਵੇਦ ਅਤੇ ਕਤੇਬਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ
ਨਹੀਂ ਲਭਦਾ। ਐ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪਿਆਰਿਓ, ਤੁਸੀਂ
ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਲਓ।

ਆਖ ਮੁੰਦਿ ਕੋਊ ਡਿਭ ਦਿਖਾਵੈ॥

ਆਧਰ ਕੀ ਪਦਵੀ ਕਹ ਪਾਵੈ॥

ਆਖਿ ਮੀਚ ਮਗ ਸੂਝ ਨ ਜਾਈ॥

ਤਾਹਿ ਅਨੰਤ ਮਿਲੈ ਕਿਮ ਭਾਈ॥੬੨॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ: ਆਧਰ - ਅੰਨ੍ਹਾ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਜਿਹੜਾ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਪਾਖੰਡ
ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੀ ਪਦਵੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ
ਹੈ। ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਟੁਰਨ ਤੇ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭ
ਸਕਦਾ, ਫਿਰ ਭਾਈ ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਕਰ ਸਕੇਗਾ ?

ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ਕਹ ਲਉ ਕੋਈ ਕਹੈ॥

ਸਮਝਤ ਬਾਤਿ ਬਕਤਿ ਹੁਐ ਰਹੈ॥

ਰਸਨਾ ਧਰੈ ਕਈ ਜੋ ਕੋਟਾ॥

ਤਦਪ ਗਨਤ ਤਿਹ ਪਰਤ ਸੁ ਤੋਟਾ॥੬੩॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ: ਲਉ - ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ। ਬਕਤ - ਥੱਕ
ਜਾਣਾ। ਕੋਟਾ - ਕਰੋੜ। ਤਦਪ - ਤਦ ਵੀ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਿਸਥਾਰ ਹੈ, ਕੋਈ ਕਿਥੇ
ਤਕ ਕਹੇਗਾ ? ਇਸ ਗੱਲੋਂ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਬੋਝਾ ਬਹੁਤ
ਸਮਝ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਥੱਕ ਹਾਰਕੇ ਚੁੱਪ
ਕਰਕੇ ਬਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਰੋੜਾਂ ਜੀਭਾਂ ਵੀ
ਧਾਰਣ ਕਰ ਲਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦਿਆਂ
ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ।

ਦੋਹਰਾ॥

ਜਬ ਆਇਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਯੋ ਜਨਮੁ ਧਰਾ ਜਗ ਆਇ॥

ਅਬ ਮੈ ਕਥਾ ਸੰਛੇਪ ਤੇ ਸਭਹੂੰ ਕਹਤ ਸੁਨਾਇ॥੬੪॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ: ਸੰਛੇਪ - ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਿਚ। ਆਇਸੁ - ਹੁਕਮ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਜਦੋਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਜਨਮ ਧਾਰਣ ਕਰ ਲਿਆ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਅਗਲੀ ਕਥਾ ਨੂੰ ਬੜੇ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ ਆਗਿਆ ਕਾਲ ਜਗ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਨ ਨਾਮ ਖਸਟਮੋ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੬॥ ਅਫਸੂ ॥੨੭੯॥

ਇਥੇ ਸੁਹਣੇ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਵਿਚੋਂ ਕਾਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਛੇਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਹੈ। ਸੁਭ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੁਲ ਛੰਦ ੨੮੯ ਪੂਰੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਅਧਿਆਇ ੭

ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ

ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਪਣੇ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਨ ਬਾਰੇ ਫੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਪੂਰਬ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਟੁਰ ਪਏ ਅਤੇ ਅਨੇਕਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੀਰਥਾਂ ਦਾ ਸਨਾਨ ਕੀਤਾ। ਤ੍ਰਿਬੇਣੀ ਦੇ ਸੰਗਮ ਇਲਾਹਬਾਦ ਵਿਖੇ ਪਹੁੰਚਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕੀਤੇ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਪਟਨਾ ਵਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਖੇ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ। ਉਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੜੇ ਸੁਹਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਜਦੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਜ਼ਰਾ ਕੁ ਹੋਸ਼ ਸੰਭਾਲੀ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਮਹਾਨ ਬਲੀਦਾਨ ਦੇ ਕੇ ਦੇਵ-ਲੋਕ ਸਿਧਾਰ ਗਏ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਚਉਪਈਆਂ ਹਨ।

ਹੁਣ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਣ

ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਚੌਪਈ ॥

ਮੁਰ ਪਿਤ ਪੂਰਬ ਕੀਯਸਿ ਪਯਾਨਾ ॥

ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੇ ਤੀਰਥਿ ਨਾਨਾ ॥

ਜਬ ਹੀ ਜਾਤਿ ਤ੍ਰਿਬੇਣੀ ਭਏ ॥

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਦਿਨ ਕਰਤ ਬਿਤਏ ॥੧॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ: ਮੁਰ ਪਿਤ - ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ। ਪਯਾਨਾ - ਗਏ। ਨਾਨਾ - ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ। ਤ੍ਰਿਬੇਣੀ - ਪ੍ਰਯਾਗ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਪੂਰਬ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ। ਤਰ੍ਹਾਂ-ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੀਰਥਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨਾ ਸੁਰਸਵਤੀ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਯਾਗ ਰਾਜ ਪਹੁੰਚੇ ਉਥੇ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਦਿਨ ਗੁਜ਼ਾਰੇ।

ਤਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹਮਾਰਾ ਭਯੋ ॥

ਪਟਨਾ ਸਹਰ ਬਿਖੈ ਭਵ ਲਯੋ ॥

ਮੱਦ੍ਰ ਦੇਸ ਹਮ ਕੋ ਲੇ ਆਏ ॥

ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਦਾਈਅਨ ਦੁਲਰਾਏ ॥੨॥

ਸ਼ਬਦਾਰਥ: ਪ੍ਰਕਾਸ - ਚਾਨਣ। ਭਵ - ਜਨਮ। ਮੱਦ੍ਰ - ਜਿਹਲਮ ਦਰਿਆ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਦੇਸ਼। ਦਾਈਅਨ - ਖਿਡਾਵੀਆਂ ਨੇ। ਦੁਲਰਾਏ - ਲਾਡ ਚਾਅ ਨਾਲ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਉਥੇ ਹੀ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਪਟਨਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਖੇ ਜਨਮ ਧਾਰਣ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇਸ਼ ਲੈ ਆਂਦਾ ਅਤੇ ਉਥੇ ਤਰ੍ਹਾਂ-ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖਿਡਾਵੀਆਂ ਨੇ ਲਾਡ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਖਿਡਾਇਆ।

ਕੀਨੀ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਤਨ ਰੱਛਾ ॥

ਦੀਨੀ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਸਿੱਛਾ ॥

ਜਬ ਹਮ ਧਰਮ ਕਰਮ ਮੋ ਆਏ ॥

ਦੇਵਲੋਕ ਤਬ ਪਿਤਾ ਸਿਧਾਏ ॥੩॥

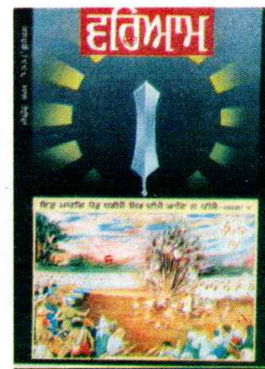
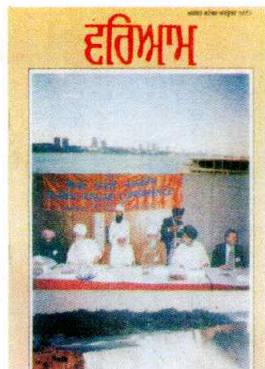
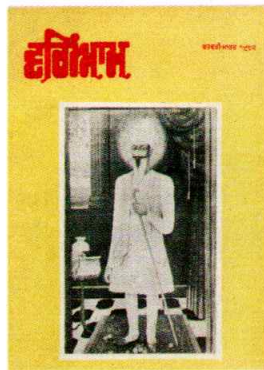
ਸ਼ਬਦਾਰਥ: ਰੱਛਾ - ਰਾਖੀ। ਸਿੱਛਾ - ਸਿਖਿਆ। ਧਰਮ ਕਰਮ - ਧਰਮ ਦੇ ਕਾਰਜ। ਦੇਵ ਲੋਕ - ਸਵਰਗ ਲੋਕ।

ਭਾਵਾਰਥ: ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਤਰ੍ਹਾਂ-ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਦਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਧਰਮ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿਚ ਲਗੇ, ਭਾਵ ਹੋਸ਼ ਸੰਭਾਲੀ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਸਵਰਗ ਸਿਧਾਰ ਗਏ।

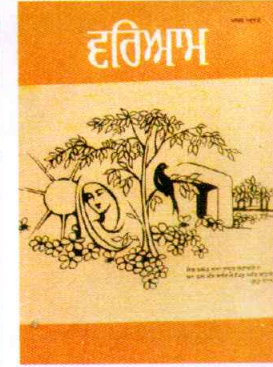
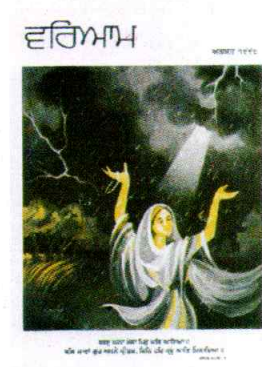
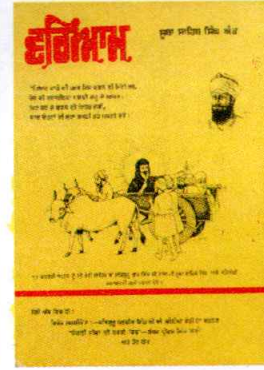
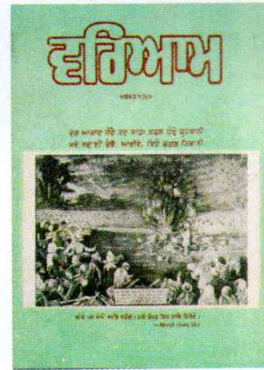
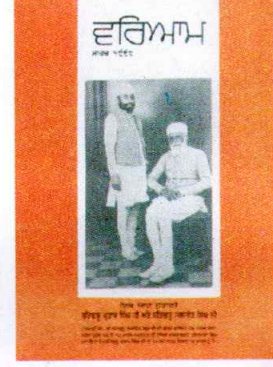
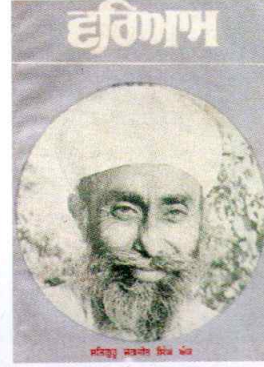
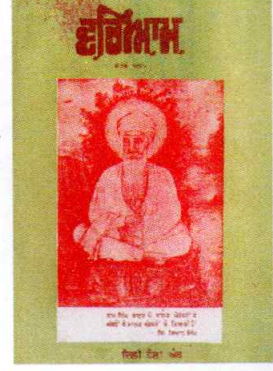
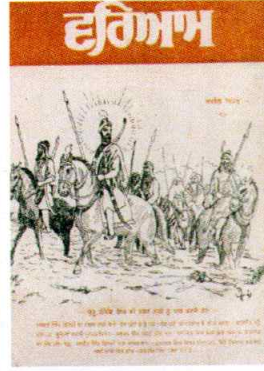
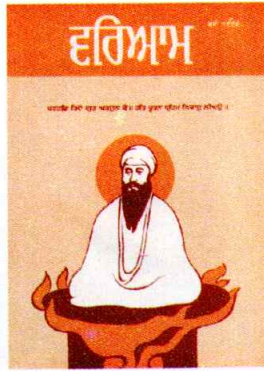
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ ਨਾਮ ਸਪਤਮੋ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੭॥੨੮੨॥

ਇਥੇ ਹੁਣ ਸੁਹਣੇ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕਵੀ ਦੇ ਜਨਮ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਅਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਹੈ, ਸੁਭ ਹੈ, ਹੋਰ ੨੮੨ ਛੰਦ ਇਥੇ ਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

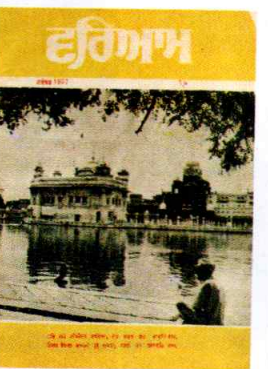
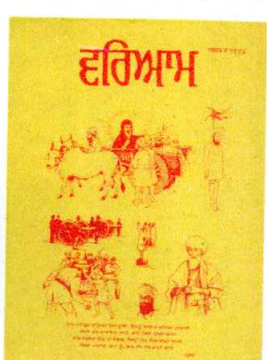
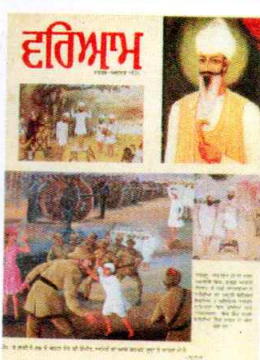
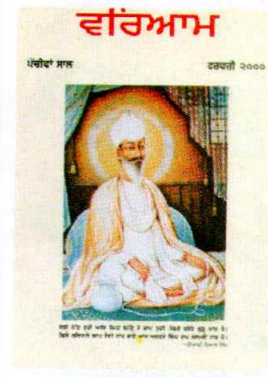
(ਚਲਦਾ)

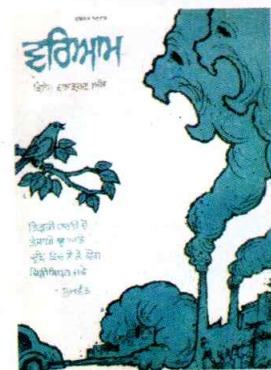
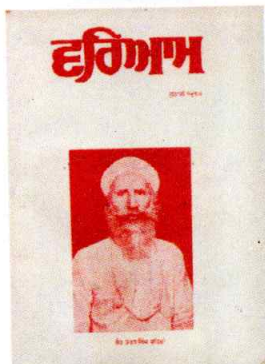
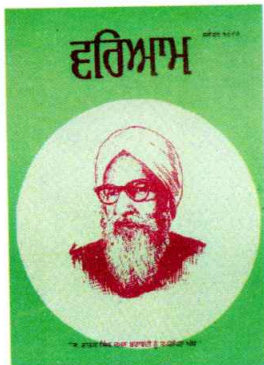
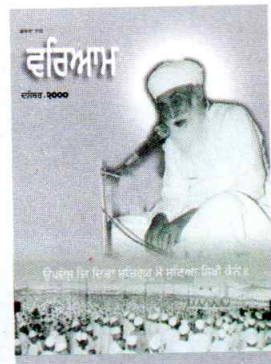
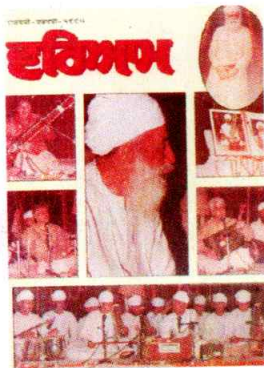
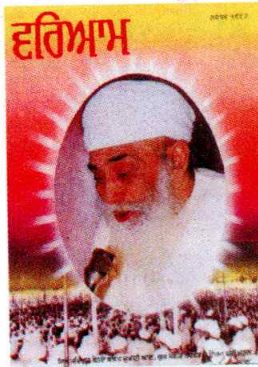
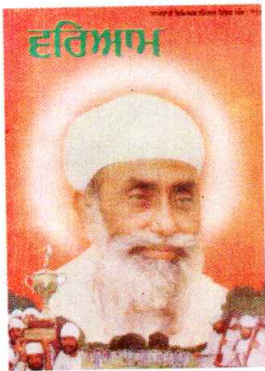
ਵਰਿਆਮ ਦਾ ਸਫ਼ਰ

ਵਰਿਆਮ ਦਾ ਸਫ਼ਰ

ਵਰਿਆਮ ਦਾ ਸਫ਼ਰ

ਵਿਰਲੀ-ਟਾਂਵੀਂ ਬਾਤ ਦਾ ਨਾਇਕ

—ਨਿੰਦਰ ਘੁਗਿਆਣਵੀ

ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਨੇੜੇ, ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ ਗੋਲੇਵਾਲਾ ਦਾ ਸਲਾਨਾ ਸਮਾਗਮ ਸੀ। ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਬਾਬਾ ਬੋਹੜ ਪ੍ਰਿੰ. ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ, ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਕੰਵਲ, ਇੰਦਰਜੀਤ ਹਸਨਪੁਰੀ ਅਤੇ ਦੇਵ ਬਰੀਕਿਆਂ ਵਾਲਾ ਵੀ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੇ ਖਰਾਬ ਭਰੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਡੂਆ ਜਿਹਾ ਬੁਢੜਾ, ਜੀਹਦੇ ਮੈਲਾ ਜਿਹਾ ਕੁੜਤਾ-ਪਜਾਮਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤੁੰਬੀ ਫੜਕੇ ਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ:

ਸਾਡਾ ਐਵੇਂ ਤੇ ਨੀ ਹੋਇਆ
ਇਹ ਫਕੀਰਾਂ ਵਾਲਾ ਹਾਲ
ਲੋਕੋ ਡਾਹਢੀ ਠੱਗੀ ਕੀਤੀ ਏ
ਨਸੀਬਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ
ਕਦੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸੀ ਚਹੂੰ ਪਾਸੀਂ
ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਸਲਾਮਾਂ
ਕਿਤੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਦਿਨ
ਕਿਤੇ ਪੈਂਦੀਆਂ ਸੀ ਸ਼ਾਮਾਂ
ਸਾਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਇੰਝ
ਜਿਵੇਂ ਮੱਖਣੀ 'ਚੋਂ ਵਾਲ
ਲੋਕੋ ਡਾਹਢੀ ਠੱਗੀ ਕੀਤੀ ਏ
ਨਸੀਬਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ.....

ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਇਰ ਨਿਰਮੋਹੀ ਫਰੀਦਕੋਟੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ, “ਏਹ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਗਵੱਈਆ ਐ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਚਾਂਦੀ..... ਹੁਣ ਰੁਲਦਾ ਫਿਰਦੈ, ਕੋਈ ਨੀ ਪੁਛਦਾ ਵਿਚਾਰੇਂ ਨੂੰ। ਟੱਬਰ ਮਰ ਗਿਆ, 'ਕੱਲਾ ਰਹਿ ਗਿਐ। ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਆਸਰੇ ਜੀਂਦਾ ਐ, ਬੜੀ ਗੁੱਡੀ ਚੜ੍ਹੀ ਰਹੀ ਐ ਏਹਦੀ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੀ ਏਹਦੇ ਘਰ ਵਾਲੀ ਸੀ ਤੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਗਾਏ ਏਹਦੇ ਦੋਗਾਣੇ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ 'ਚ ਬੜੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਏ।”

ਜਦੋਂ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਉਪਰੋਕਤ ਗੀਤ ਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਹੰਝੂ ਸਨ। ਸੁਰੀਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਕੰਬਦੀ ਸੀ। ਤੁੰਬੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਦੀ ਉਂਗਲੀ ਅੜਦੀ ਸੀ। ਉਹਦੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਮੈਲੇ ਕਪੜੇ ਦਸਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੀ ਰੁਲਿਆ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਨਹਾਣ-ਧੋਣ ਜਾਂ ਪਹਿਨਣ-ਪਰਚਣ ਵੱਲੋਂ ਧਿਆਨ ਟੁੱਟ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਹਾਜ਼ਰ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਰੁਪਈਏ ਦੇ ਕੇ ਉਹਦਾ ਮਾਣ ਕੀਤਾ। ਆਪਣਾ ਗੀਤ ਮੁਕਾ

ਕੇ ਉਹ ਮੰਚ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਿਆ। ਜਦ ਸਮਾਰੋਹ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਹਾਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਨਿੰਮ ਹੇਠਾਂ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਮੰਜੀ ਉੱਤੇ ਬੈਠਿਆ ਰੋਟੀ ਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਾਲਾ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਲਹਿਰੀ ਬੁਰਕੀਆਂ ਤੋੜ-ਤੋੜਕੇ ਉਹਦੇ ਮੂੰਹ 'ਚ ਪਾਈ ਜਾਵੇ..... ਤੇ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਬੁਰਕੀ ਚਬਲ ਚਬਲ ਕੇ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟੀ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਅੰਨ ਖਰਾਬ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਲੋਕ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਸ਼ਰਾਬ ਉਹਨੇ ਗਾ ਹਟਣ ਮਗਰੋਂ ਵੀ ਪੀਤੀ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਬੋਤਲ ਪਈ ਸੀ, ਪੈਂਗ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਂਦਲਾ ਜਿਹਾ ਚੇਤਾ ਆ ਰਿਹੈ ਕਿ ੧੯੮੯ ਜਾਂ ੯੦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਲੁਧਿਆਣੇ ਉਸਤਾਦ ਯਮਲਾ ਜੱਟ ਜੀ ਦੇ ਡੇਰੇ ਸਲਾਨਾ ਮੇਲੇ ਪੀਰ ਕਟੋਰੇ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਉਰਸ 'ਤੇ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤੇ ਸਨ, ਟਾਈਮ ਪਿਛੇ ਲੜ ਰਹੇ ਸਨ। ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਗਾਉਣ ਲਈ ਉੱਠਿਆ ਤਾਂ ਰੋਲਾ ਪੈ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਤਾਦ ਯਮਲਾ ਜੀ ਆਪ ਸਟੇਜ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਾਈਕ ਰਾਹੀਂ ਆਖਿਆ, “ਠਹਿਰੋ ਬਈ ਠਹਿਰੋ, ਰੋਲੀ ਨਾ ਪਾਵੋ! ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਤੇ ਘਰ ਦਾ ਬੰਦਾ ਏ! ਜੇਹੜੇ ਸੱਜਣ ਬਾਹਰੋਂ ਆਏ ਨੇ ਪਹਿਲੋਂ ਉਹ ਭੁਗਤਾ ਲਵੋ, ਏਹ ਫੇਰ ਗਾ ਲਵੇਗਾ।” ਤੇ ਏਨੀ ਸੁਣ ਕੇ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਉਥੋਂ ਟੁਰ ਆਇਆ ਸੀ ਸ਼ਾਇਦ.....।

ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਦਾ ਅੰਤਲਾ ਵੇਲਾ ਬੜਾ ਹੀ ਮਾੜਾ ਰਿਹਾ, ਜਿੰਨੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨੂੰ ਰੁਲਣਾ ਪਿਆ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਇਉਂ ਹੋਈ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹਦੇ ਚੇਲੇ, ਜਿੰਨੀ ਕੁ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵਾਹ ਲੱਗੀ, ਉਹਨੂੰ ਸਾਂਭਦੇ ਰਹੇ। ਪਰ ਹਾਲਾਤ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਬਣ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਦੀ ਰਹਿਦ-ਖੂੰਦ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮਾੜੀ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਹੁੰਦੀ ਗਈ, ਭੋਰਾ ਵੀ ਸੁਧਰ ਨਾ ਸਕੀ। ਅਜੋਕੇ ਗਾਇਕਾਂ ਤੇ ਗਾਇਕਾਵਾਂ 'ਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਉਹਦੇ 'ਤੇ ਹਸਦੇ ਹੁੰਦੇ। ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਹੱਸਣਾ ਹੀ ਸੀ ਸਗੋਂ ਸਮਾਂ ਵੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹਸਦਾ ਲਗਦਾ! ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਉਦੋਂ ਵੀ ਹਸਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਪਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਮਾਂ ਉਦੋਂ ਵੀ ਹਸਦਾ ਹੈ, ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਰੋਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਦੀ ਚੜ੍ਹਤ ਸੀ, ਬੱਲੇ-ਬੱਲੇ ਸੀ, ਉਹਦੇ

ਕੋਲ ਸਭ ਸੁਖ-ਸਹੂਲਤਾਂ ਸਨ, ਪੈਸੇ ਰੱਜਵੇਂ ਸਨ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੋਠੀ ਸੀ, ਨੌਕਰ ਸਨ। ਉਦੋਂ ਉਹਨੂੰ ਫਤੂਰ ਵੀ ਬੜੀ ਸੌਖੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ੬੦-੬੧ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਸਿਖਰਾਂ ਦੇ ਸੀ, ਸ਼ਰਾਬ ਉਹ ਡੱਕ-ਡੱਕ ਕੇ ਪੀਂਦਾ ਬੇਹਿਸਾਬੀ! ਜਦ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮਿਲਣ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਗੋਰਖੇ ਨੌਕਰ ਨੇ ਆਖਣਾ “ਸ਼ਾਹਬ ਤੋਂ ਸੋਏ ਹੂਏ ਹੈ ਅਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਤੇ।”

ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਦੇ ਲਾਗੇ ਰਹੇ ਕਲਾਕਾਰ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਜਦੋਂ ਸਿਗਰਟ ਸੁਲਗਾਉਂਦਾ ਤਾਂ ਪਹਿਲੋਂ ਦਸਾਂ ਦੇ ਨੋਟ ਨੂੰ ਤੀਲੀ ਲਾਉਂਦਾ ਤੇ ਫੇਰ ਅੱਗੋਂ ਸਿਗਰਟ ਨੂੰ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਸੱਚ ਹੈ?

ਜਦੋਂ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੀ ਦਾ ਖਾੜਾ ਲਗਣਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਅਠਾਰਾਂ-ਅਠਾਰਾਂ ਕੋਹ ਪੈਰੀਂ ਪੈਂਡਾ ਮਾਰਕ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਅੱਪੜਦੇ। ਤਿੰਨ-ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਨੇੜੇ-ਨੇੜੇ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਧੁੰਮ ਜਾਣੀ ਬਈ ਫਲਾਣੇ ਪਿੰਡ ਚਾਂਦੀ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੀ ਦਾ ਖਾੜਾ ਲੱਗਣੈ। ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਏਨਾ ਭਾਰੀ ਇੱਕਠ ਆ ਜੁੜਦਾ ਕਿ ਕੰਧਾਂ ਕੋਲੇ, ਛੱਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿਤੇ ਤਿਲ ਸੁੱਟਣ ਨੂੰ ਥਾਂ ਲੱਭੀ ਨਾ ਲਭਦੀ! ਫੀਸ ਉਦੋਂ ਉਹ ਦੇ ਘੰਟੇ ਗਾਉਣ ਦੀ ਛੇ ਸੌ ਰੁਪਈਆ ਲੈਂਦਾ। ਪੈਸਾ ਉਹਨੇ ਬੇਅੰਤ ਕਮਾਇਆ ਐਚ. ਐਮ. ਵੀ. ਕੰਪਨੀ ਵਾਲੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹਦਾ ਪਾਣੀ ਭਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਪਰ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਨੇ ਸ਼ੁਹਰਤ ਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਸੰਭਾਲ ਨਾ ਹੋਇਆ ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ! ਭੰਗ ਦੇ ਭਾੜੇ ਗਿਆ।

ਐੱਚ. ਐਮ. ਵੀ. 'ਚ ਰਿਕਾਰਡ ਉਹਦੇ ਤਵੇ ਜਦੋਂ ਛੱਤਾਂ ਉਤੇ ਖੜਵੇਂ ਲੋਟ ਜੋੜਵੇਂ ਮੰਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਬੱਧੇ ਸਪੀਕਰਾਂ ਵਿਚਦੀ ਗੂੰਜਦੇ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸਮੁੱਚਾ ਆਲਾ-ਦੁਆਲਾ ਵੀ ਕੀਲਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਗਾਇਕ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੰਵਲ ਨੇ ਗਲ ਸੁਣਾਈ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਦਾ ਅਖਾੜਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ ਵਿਖੇ ਲੱਗਿਆ। ਬੜੇ ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ। ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਗਾਣਾ ਗਾ ਰਹੇ ਸਨ। -ਬੁੜੀ ਨੂੰ ਭੌਂਕਣ ਦੇ ਮੇਲਾ ਦੇਖਣ ਚੱਲ-ਜੇ ਨਾਂ ਲਿਆ ਮੇਲੇ ਦਾ ਕੁੱਟ ਕੁੱਟ ਲਾਹੁੰਦੇ ਖੱਲ।

ਗੀਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਜਦੋਂ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਨੇ ਡਰਾਮੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਢੋਲਕੀ

ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ “ਓਏ ਫੜਾਈਂ ਕੇਰਾਂ ਡਾਂਗ ਹੋਥੋਂ।” ਤਾਂ ਦਾਰੂ ਵਿਚ ਟੱਲੀ ਹੋਏ ਗਾਜੇ ਕਲਜੁਗੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਡਾਂਗ ਚਲਾਵੀਂ ਸਟੇਜ ਵੱਲ ਮਾਰੀ ਤੇ ਕਿਹਾ, “ਬਚੀਂ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮਾ.....।” ਤੇ ਡਾਂਗ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਜਾ ਵੱਜੀ। ਉਸ ਮਗਰੋਂ ਗਾਜੇ ਕਲਜੁਗੀ ਦਾ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕੁੱਟ ਕੁੱਟ ਕੇ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਅਖਾੜਾ ਉਥੇ ਹੀ ਖਿੰਡ ਗਿਆ। ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਦਾ ਜਭਾੜਾ ਸੁੱਜ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਥੇ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਹੋਏ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣੇ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਲੈ ਜਾ ਛੱਲੀਆਂ ਭੁਨਾ ਲਈਂ ਦਾਣੇ-ਵੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੂਰ ਦਿਆਂ, ਮੇਰੀ ਸੱਸ ਨੇ ਮੱਕੀ ਦਾ ਟੁੱਕ ਮਾਰਿਆ ਕਿ ਡੋਲੇ ਕੋਲੇ ਬਾਂਹ ਭੱਜ ਗਈ, ਚਿੱਤ ਕਰੂ ਮੁਕਲਾਵੇ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਉਠਜਾ ਬੰਤੋ ਨੀ ਰੋਟੀ ਲੈ ਜਾ ਬਾਪੂ ਦੀ, ਟਿਕਟਾਂ ਦੇ ਲੈ ਲਈਂ-ਜਿਥੇ ਚੱਲੇਗਾ ਚੱਲ੍ਹੇਗੀ ਨਾਲ ਤੇਰੇ, ਨਾ ਜਾਹ ਬਰਮੂ ਨੂੰ ਲੇਖ ਜਾਣੇਗੇ ਨਾਲੇ, ਧੁੱਪ 'ਚ ਪਕਾਈਆਂ ਰੋਟੀਆਂ-ਰੰਗ ਚੋ ਕੇ ਪਰਾਤ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ, ਸਬਰ ਵਿਚੋਲੇ ਨੂੰ ਲੜ ਮਧਰੇ ਦੇ ਲਾਈ, ਰੋਟੀ ਹੀਰ ਨੇ ਪਕਾਈ-ਉੱਠ ਖਾ ਲੈ ਮੁੰਡਿਆ, ਨਾ ਤੂੰ ਰੁੱਸ ਰੁੱਸ ਬਹਿ ਸਾਥੋਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਾ ਸਹਿ ਗੱਲਾਂ ਤੇਰੀਆਂ, ਗਿੱਟੇ ਗੋਡੇ ਭੰਨੁ ਦੇਉਂਗਾ। ਧਾਰਮਿਕ ਗੀਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਾਵੀ ਦਰਿਆ ਪਾਣੀਆਂ ਤੂੰ ਠੱਕਰਾਂ ਨਾ ਮਾਰ ਓਏ ਤੇਰੀ ਗੱਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਸੱਚੀ ਸਰਕਾਰ ਓਏ, ਸਰਹੰਦ ਦੀਏ ਦੀਵਾਰੇ ਨੀ ਤੂੰ ਏਹ ਕੀ ਕੀਤੇ ਕਾਰੇ ਨੀਂ, ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਦਾਨੀਆਂ - ਧੰਨ ਤੇਰੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ, ਕਲਗੀ ਵਾਲਿਆ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਨਿਆਰੇ ਨੇ, ਕਦਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਣੀਆਂ ਨੂਰ ਦੀਆਂ-ਕਈ ਤਪਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਗਿਰਾਂ ਠਰ ਗਏ।

ਗੀਤਾਂ ਦੀਆਂ ਤਰਜ਼ਾਂ ਏਨੀਆਂ ਸਰਲ ਤੇ ਮਨਮੋਹਣੀਆਂ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ 'ਚ ਤਰੰਗਾਂ ਛਿੜਦੀਆਂ। ਪੰਜਾਬੀ ਗਾਇਕੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦੋਗਾਣੇ ਗਾਉਣ ਦੀ ਪਿਰਤ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੀ ਦੀ ਜੋੜੀ ਤਾਂ ਹੀ ਬਣੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਦੀਆਂ ਗਾਇਕ-ਜੋੜੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਦੀ ਹੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਾ-ਦੇਖੀ ਕਈ ਜੋੜੀਆਂ ਬਹੁ-ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਈਆਂ।

ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਤੂੰਬੀ ਏਨੀ ਮਿਆਰੀ ਟੁਣਕਾਉਂਦਾ ਕਿ ਸਰੋਤੇ ਅੱਸ-ਅੱਸ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ। ਕੇਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਉਸਤਾਦ ਯਮਲਾ ਜੀ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਸ਼ਰਾਬ 'ਚ ਧੁੱਤ ਸੀ, ਜਾ ਕੇ ਬੋਲਿਆ, “ਯਮਲੇ, ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਤੂੰਬੀ ਦਾ ਗੁਰ ਦੱਸਣਾ ਕਿ ਤੇਰੇ ਗੋਲੀ ਮਾਰਾਂ?” ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਤਾਦ ਜੀ

ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਾਗਿਰਦ ਵੀ ਬੈਠੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲੱਤਾਂ-ਗੋਡੇ ਘੁੱਟ ਰਹੇ ਸਨ। ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਦੀ ਰੁੱਖੀ ਜਿਹੀ ਬੋਲੀ ਸੁਣਕੇ ਸ਼ਾਗਿਰਦਾਂ ਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਆਉਣਾ ਹੀ ਸੀ। ਜਦ ਉਹ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਉੱਠੇ ਤਾਂ ਉਸਤਾਦ ਜੀ ਬੋਲ ਪਏ, “ਉਏ ਨਾ ਬਈ ਨਾ, ਏਹਨੂੰ ਭਗਤ ਨੂੰ ਕੁਛ ਨੀ ਕਹਿਣਾ ਬੱਚੂ! ਆਪੇ ਸਮਾਂ ਦੱਸੋਗਾ, ਫਕੀਰ ਬੰਦਾ ਏ, ਜਾਣ ਦਿਓ.....!

ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਕਿ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਉਸਤਾਦ ਯਮਲਾ ਜੱਟ ਨੇ ਤੇ ਉਹਦੇ ਨੇੜਲਿਆਂ ਕਈਆਂ ਬੰਦਿਆਂ ਬੜਾ ਸਮਝਾਇਆ ਪਰ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾ ਗਾਉਲੀ।

ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਦੇ ਦਿਨ ਸਨ ਕਿ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਰਾਤ ਕੱਟਣ ਲਈ ਪਿੰਡ ਗਿਆ ਤੇ ਉਥੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਕਤਲ ਹੋ ਗਿਆ ਜਾਂ ਐਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਸਿਰ ਮੜ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਅੰਦਰ ਡੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਦ ਉਹ ਕੈਦ ਕੱਟ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਹੋਰ ਬੜੇ ਕਲਾਕਾਰ ਆ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਤੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੀ ਸਦਾ ਲਈ ਟੁਰਦੀ ਬਣੀ। ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਸੁੱਕੀ ਕਿੱਕਰ ਵਾਂਗ ਝੰਬਿਆ ਗਿਆ, ਫੇਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪੱਤ ਹਰਾ ਹੋਇਆ ਹੀ ਨਾ। ਕੋਈ ਕਹੇ, “ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਸੜਕੇ ਮਰੀ ਐ।” ਕੋਈ ਕੁਝ ਆਖੇ, ਕੋਈ ਕੁਝ! ਉਸਤਾਦ ਯਮਲਾ ਜੱਟ ਤੇ ਦੀਦਾਰ ਸੰਧੂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਮਿਸ-ਬਰਾਉਨ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਤੇ ਸਸਕਾਰ ਕੀਤਾ।

ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਯਦ ਕਰ-ਕਰ ਰੋਂਦਾ, ਪਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾ ਲਭਦੀ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਗੁਆਚ ਗਈ ਤੇ ਤੜਫਣ ਗਲ ਚੰਬੜ ਗਈ ਸੀ। ਫੇਰ ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਇਆ, ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਜੰਮਿਆ ਤੇ ਉਹ ਜੀਵਨ-ਸਾਥਣ ਵੀ ਤੁਰ ਗਈ, ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਹੋਰ ਟੁੱਟ ਗਿਆ।

ਉਂਜ ਟੁੱਟ ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਫੀ ਸਾਰਾ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਗਿਆ ਸੀ; ਹੁਣ ਘਰ-ਬਾਰ ਹੁਲ-ਖੁਲ ਗਿਆ। ਸ਼ਰਾਬ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਪੱਲਿਓਂ ਮੰਗ-ਤੰਗ ਕੇ ਪੀਣ ਲੱਗਿਆ, ਚੋਲਿਆ-ਚਾਟਿਆਂ ਦੇ ਪਿਛੇ ਪੈ ਜਾਂਦਾ, ਲੋਕ ਦੇਖ-ਦੇਖ ਪਾਸਾ ਵੱਟਣ ਲੱਗੇ। ਦਰ-ਦਰ ਠੋਕਰਾਂ ਖਾਂਦਾ। ਬੱਸ ਅੱਡੇ ਤੇ ਹੋਕਰੇ ਮਾਰਦਾ, ਡਰੈਵਰ ਕੰਡੈਕਟਰ ਤਰਸ ਕਰਦੇ ਦਸ-ਦਸ ਰੁਪਈਏ ਦੇ ਦਿੰਦੇ। ਗਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਵਜ੍ਹਾ ਬੈਠਿਆ ਰਹਿੰਦਾ। ਜਦ ਕੋਈ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾ ਕਰਦਾ, ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਨਾ, ਤਾਂ ਗਾਹਲਾਂ ਦੋਂਦਾ। ਹੁਣ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਕੱਖੋਂ ਹੋਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਰਿੰਦਰ ਛਿੰਦਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਆਖਾੜਿਆਂ ਤੇ ਲਿਜਾਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਉਥੇ

ਇਕ-ਦੋ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦਾ, ਏਨੇ ਨਾਲ ਸ਼ਰਾਬ ਤੇ ਰੋਟੀ-ਪਾਣੀ ਦਾ ਡੰਗ ਜਿਹਾ ਸਰਨ ਲੱਗਿਆ। ਕਦੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਖਦਾ, “ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਚਾਹੀਦੀ ਆ, ਮੱਛੀ ਖਾਣ ਨੂੰ ਦਿਲ ਕਰਦੈ। ਮੇਰੀ ਜੁੱਤੀ ਟੁਟਗੀ ਨਵੀਂ ਲੈਂਦੇ ਯਾਰ! ਰੋਹੜੀਆਂ 'ਤੇ ਖਲੋਤਾ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋਇਆ ਮੱਛੀ-ਅੱਡੇ ਖਾਂਦਾ-ਖਾਂਦਾ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਨੂੰ ਅਵਾਤਵਾ ਬੋਲ ਦੋਂਦਾ ਤਾਂ ਉਥੋਂ ਪੱਕੇ ਵੀ ਖਾ ਲੈਂਦਾ। ਉਹਦੀ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਾਕਫ਼ਕਾਰ ਉਹਦੇ 'ਤੇ ਤਰਸ ਖਾਂਦੇ ਪਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕੋਈ ਪੰਜ ਨਾ ਜਾਂਦੀ। ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਇਹ ਵੀ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਕੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਟਣ ਲਗਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਰੋਂਦੀ ਰੋਂਦੀ ਆਖਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, “ਚਾਂਦੀ ਬੰਦਿਆ, ਮੰਗਦਾ ਫਿਰੋਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਸਤੋਣ ਵਾਲਿਆ.....ਦੇਖੀ ਜਾਵੀਂ.....ਵੇ ਨਾ ਮਾਰ ਮੈਨੂੰ।” ਪਰ ਉਹ ਕੁੱਟਣੇ ਨਾ ਹਟਦਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਵਿੱਚ ਉਹਦੀ ਲੱਤ ਟੁੱਟ ਗਈ ਤੇ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਉਹ ਮੰਜੇ ਉੱਤੇ ਪਿਆ ਰਿਹਾ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿਚਾਰੀ ਉਹਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਪਰ ਉਹ ਗਾਹਲਾਂ ਦੋਣੋਂ ਨਾ ਹਟਦਾ, ਆਖਦਾ, “ਕੁੱਤੀਏ ਬੰਦੇ ਆਏ ਆ, ਚਾਹ ਬਣਾ, ਸ਼ਰਾਬ ਮੰਗਵਾ, ਆਹ ਲਿਆ ਅਹੁ ਲਿਆ।” ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਕੁੱਤੀ-ਬਿੱਲੀ ਤੇ ਕੰਜਰੀ ਆਖ ਆਖ ਗਾਹਲਾਂ ਦੋਂਦਾ ਭੋਰਾ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਦਾ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੋ-ਰੋ ਵੇਲਾ ਕਟਦੀ ਰਹੀ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੀ।” ਲੋਕ ਦਸਦੇ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਭ ਵੇਲੇ ਬੀਤ ਗਏ ਸਨ ਤੇ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਕੋਲ ਬੈਠਿਆਂ ਭੁੱਬੀਂ ਰੋ-ਰੋ ਆਖਦਾ, “ਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬੜੀ ਸਜਾ ਦਿੱਤੀ... ਬੜੀ ਤੰਗ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਹੀ ਕੁੱਤਾ-ਕਮੀਨਾ ਆਂ... ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਉਹੋ ਸਜਾ ਮਿਲ ਗਈ...।”

ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਦਾ ਜਨਮ ੧੯੩੬ ਨੂੰ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਰਗੋਧਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਚਾਲੀ ਚੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਕੂਲ ਉਹ ਬਹੁਤ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਬੱਸ ਲਿਖਣ-ਪੜ੍ਹਨ ਜੋਗਾ ਪੰਜਾਬੀ ਸਿੱਖ ਲਈ। ਏਧਰ ਆਉਣ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣੇ ਨੇੜੇ ਵਲੀਪੁਰ 'ਚ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਹੋਈ। ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਸ਼ਰਧਾ ਰਾਮ ਨਾਲ ਖੇਤੀ ਬਾੜੀ 'ਚ ਹੱਥ ਵਟਾਉਂਦਾ। ਜਦੋਂ ਉਹਦੀ ਰੁਚੀ ਖੇਤੀ ਵਿਚ ਨਾ ਲੱਗੀ ਤਾਂ ਲੁਧਿਆਣੇ ਹੀਰੋ ਸਾਈਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀ ਵਿਚ ਨਿਕਲ-ਪੋਲਿਸ਼ ਦਾ ਪੇਦਾ ਕਰਨ ਲੱਗਿਆ। ਇਕ ਦਿਨ ਉਥੇ ਉਹਨੂੰ ਗੀਤਕਾਰ ਸਾਜਨ ਰਾਏ ਕੋਟੀ ਮਿਲ ਪਿਆ, ਸਾਜਨ ਉਹਨੀ ਦਿਨੀਂ ਪੱਕਾ ਕਾਮਰੋਡ ਸੀ ਤੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਵਿਚ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਉਹਨੇ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਤੇ ਚਾਂਦੀ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਜਦੋਂ ਕਾਮਰੋਡਾਂ ਨੇ ਖੁਸ਼-ਹੋਸੀਅਤੀ ਟੈਕਸ ਵਿਰੁੱਧ ਧਰਨੇ-ਮੁਜ਼ਾਹਰੇ ਤੇ ਮੋਰਚੇ ਲਾਏ ਤਾਂ ਕਾਮਰੋਡਾਂ ਨਾਲ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਵੀ ਜੇਲ੍ਹ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਅੰਦਰ ਰਿਹਾ। ਉਥੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਗਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਜਦ ਰਿਹਾਅ ਹੋ ਕੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੀ ਮਿਲ ਗਈ। ਜੋੜੀ ਬਣਾ ਕੇ ਗਾਉਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਅਜਿਹੇ ਗੱਟ ਗਾਏ ਕਿ ਪੰਨੂ-ਪੰਨੂ ਹੋ ਗਈ, ਛਾ ਗਏ ਜਿਵੇਂ ਚਾਰੇ-ਪਾਸੇ। ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਨੇ ਕਈ ਗੀਤ ਆਪ ਵੀ ਲਿਖੇ ਪਰ ਬਹੁਤੇ ਗੀਤ ਉਹਨੇ ਨੂਰਪੁਰੀ ਹਸਨਪੁਰੀ, ਦੇਵ ਬਰੀਕਿਆਂ ਵਾਲਾ, ਬਾਬੂ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਮਰਾੜਾਂਵਾਲਾ, ਸਾਜਨ ਰਾਇਕੋਟੀ ਤੇ ਖੁਸ਼ ਦਿਲ ਸਮਰਾਲਵੀ ਦੇ ਲਿਖੇ ਗੀਤ ਗਾਏ। ਉਹਦੇ ਉੱਜ ਗਾਏ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਚਾਰ ਸੌ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਹੈ ਪਰ ਰਿਕਾਰਡਿਡ ਏਨੇ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਵੀ ਰੇਡੀਉ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੋਤਿਆਂ ਦੀ ਉਚੇਚੀ ਫਰਮਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਗੀਤ ਵਜਦਾ ਹੈ।

ਲੈ ਜਾ ਛੱਲੀਆਂ ਭੁਨਾ ਲਈਂ ਦਾਣੇ

ਵੇ ਮਿੱਤਰਾ ਦੂਰ ਦਿਆ

ਨੀ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਚੁੱਬਣੇ

ਤੇਰੀ ਖੁਸ਼ਕ ਮੱਕੀ ਦੇ ਦਾਣੇ।

ਤਾਂ ਕੌਣ ਪੰਜਾਬੀ ਹੈ ਜੋ ਵਜਦ ਵਿਚ ਆਣ ਕੇ ਝੁੰਮਣ ਨਾ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੋਵੇ ?

ਜਦ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਦੀ ਖਸਤਾ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹਾਲਤ ਜੱਸੋਵਾਲ ਨੇ ਦੇਖੀ ਤੇ ਉਹਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਅਸਫਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਮੇਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਿਜਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਉਥੇ ਉਹ ਏਹੀ ਗੀਤ, “ਸਾਡਾ ਐਵੇਂ ਤੇ ਨੀ ਹੋਇਆ ਏਹ ਫਕੀਰਾਂ ਵਾਲਾ ਹਾਲ” ਗਾਉਂਦਾ, ਤੇ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ। ਲੋਕੀ ਤਰਸ ਕਰਦੇ ਤੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਦਿੰਦੇ। ਔਖੀ ਚਾਲੇ ਚਲਦਿਆਂ ਜਿਹੜੇ ਕਲਾਕਾਰ ਚੇਲੇ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਸਾਂਭਦੇ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਸਵੰਤ ਬਿੱਲ, ਦਿਲਬਰ ਭੱਟੀ, ਮਲਕੀਤ ਧਾਲੀਵਾਲ, ਰਵਿੰਦਰ ਦੀਵਾਨਾ, ਇੰਦਰਜੀਤ ਜੀਰਾ ਦੇ ਨਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਹਨ।

੨੯ ਜਨਵਰੀ ੧੯੯੨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਿ ਅੱਜ ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਮੰਚ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੇਲੇ ਦੌਰਾਨ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਣਾ ਹੈ, ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਲਹਿਰੀ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਪਤਾ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੱਸਿਆ ਕਿ, “ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਸੈਂਟਰਲ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨੇੜੇ ਗੋਬਿੰਦ ਨਗਰ-ਗਲੀ ਨੰ. ੩ 'ਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਗਲੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੀ ਬੈਠਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਬੋਨੂੰ ਨਹੀਂ

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛ ਲਿਓ.. ਉਥੇ ਨਾਲ ਈ ਕਮਰਾ ਹੈ।”

ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਿੱਤਰ ਰਘਬੀਰ ਉੱਧਰ ਨੂੰ ਤੁਰ ਪਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਨੰਬਰ ਗਲੀ 'ਚ ਵੜਦੇ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਪਾਟੀ ਜਿਹੀ ਖੋਸੀ ਦੀ ਬੁੱਕਲ ਮਾਰੀ ਤੁਰਿਆ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਰਘਬੀਰ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਔਹੀ ਲਗਦੈ ਤੁਰਿਆ ਆਉਂਦੈ... ਔਹੀ ਐ ਮੈਂ ਗੋਲੇਵਾਲੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ... ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਈ ਐ।”

“ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ” ਆਖਣ ਮਗਰੋਂ ਮੈਂ ਦੱਸਿਆ, “ਬੁਆਡੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਆਏ ਆਂ, ਅੱਜ ਬੁਆਡਾ ਸਨਮਾਨ ਹੋਣੈ ਮੇਲੇ 'ਤੇ... ਨਾਲੇ ਮੇਲਾ ਦੇਖਣ ਆਏ ਆਂ।”

ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਬੋਲਿਆ, “ਮੈਂ ਮੇਲੇ 'ਤੇ ਜਾਣੈ, ਲੇਟ ਹੋਜ਼੍ਹਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨੈ... ਅਜੇ ਮੈਂ ਨਹੋਣਾ... ਹੁਣ ਸਾਬਣ ਲੈਣ ਚੱਲਿਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਉਥੇ ਈ ਮਿਲ ਲੈ ਸ਼ੇਰ... ਮੈਂ ਜਾਨਾਂ...।” ਏਨੀ ਕਹਿਕੇ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਅੱਗੇ-ਅੱਗੇ ਤੁਰ ਪਿਆ ਤੇ ਅਸੀਂ ਉਹਦੇ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ। ਮੇਲੇ 'ਤੇ ਉਹਦਾ ਸਨਮਾਨ ਹੋਇਆ ਉਸ ਉਹੀ ਗੀਤ ਗਾਇਆ, ਲੋਕਾਂ ਰੁਪਈਏ ਦਿੱਤੇ। ਮੇਲੇ ਮਗਰੋਂ ਜੱਸੋਵਾਲ ਅੱਗੇ ਹੱਥ ਜੋੜੀ ਖਲੋਤਾ ਆਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, “ਜੱਸੋਵਾਲ ਜੀ, ਮੇਰਾ ਵੀ ਕੁਛ ਕਰ ਦੋ, ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਣਾ, ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨੀ, ਕਿਧਰ ਜਾਵਾਂ।” ਲਾਗੇ ਖੜ੍ਹੇ ਪਰਗਟ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਜੱਫੀ 'ਚ ਲੈ ਕੇ ਆਖਿਆ, “ਚਾਂਦੀ ਰਾਮਾਂ, ਦਿਲ ਰੱਖ, ਰੋਇਆਂ ਕੁਝ ਨੀ ਬਣਨਾ। ਵੇਲਾ ਲੰਘ ਗਿਆ, ਤੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਨੀ। ਸਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਤੇਰਾ ਹਮਦਰਦ ਆ...।”

ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਖਿੱਝਕੇ ਬੋਲਿਆ, “ਹਮਦਰਦੀ ਕੀ ਮੈਂ ਫੂਕਣੀ ਆਂ...। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪੁਛਦਾ ਨੀ।”

ਜੱਸੋਵਾਲ ਤੇ ਗਰੇਵਾਲ ਪਰ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਨੂੰ ਖਿਸਕ ਗਏ ਸਨ ਮੈਂ ਤੇ ਰਘਬੀਰ ਵੀ ਉਰ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਨੂੰ ਆ ਗਏ ਸਾਂ। ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਇਕੱਲਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਏਸ ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਟੁਰਿਆ ਚਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਨੇ, ਕਦੀ-ਕਦੀ ਕਿਤੇ ਕਿਤੇ ਹੀ ਉਹਦੀ ਵਿਰਲੀ ਟਾਂਵੀ ਬਾਤ ਜਿਹੀ ਪੈਂਦੀ ਤਾਂ ਕਿ, “ਕੋਈ ਚਾਂਦੀ ਰਾਮ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।” ਇਉਂ ਹੁਣ ਉਹ ਵਿਰਲੀ-ਟਾਂਵੀ ਬਾਤ ਦਾ ਨਾਇਕ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਵੀ ਆਏਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਉਹਦੇ ਹਾਣੀ ਬੇਲੀ ਵੀ ਟੁਰ ਜਾਣਗੇ ਤੇ ਫੇਰ ਉਹਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕੌਣ ਪਾਏਗਾ ?

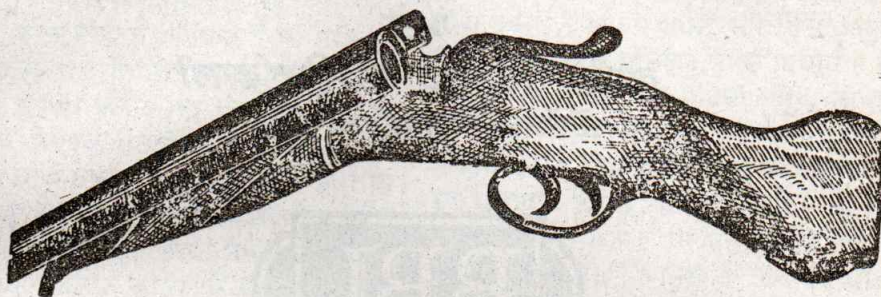
ਪਿੰਡ. ਤੇ ਡਾਕ. ਘੁਗਿਆਣਾ

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਤਹਿ. ਫਰੀਦਕੋਟ-੧੫੧੨੦੩

੦੧੬੩੯-੨੮੦੭੭

Our Motto : Best Quality of the Day

High Class Gun Manufacturers
Single & Double Barrels

12-Bore GUNS

Free India Gun Manufacturers

Prop. S. KARTAR SINGH (Jammu-Wale)

6, Industrial Estate, Ashok Nagar,
JAMMU CANTT-3
Ph. : 433810

Sister Concern :
M/S. KARTAR SINGH
ARMS & AMMUNITION DEALERS

ੴ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਾਇ

ਬੀ.ਬੀ.ਐਲ ਫੂਡਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਡ

ਸੰਤੋਸ਼ ਨਗਰ 'X' ਰੋਡਜ਼, ਹੈਦਰਾਬਾਦ-500 059

- ❖ ਬਿਸਕੁਟ ਬਨਾਉਣ ਦੀਆਂ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਮਸ਼ੀਨਾਂ
 - ❖ ਵੈਫਰ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਮਸ਼ੀਨਾਂ
- ਅਤੇ

ਵਧੀਆ ਬਿਸਕੁਟ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੀ
ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕੰਪਨੀ

Pioneer Manufacturer in India of

- ❖ *Automatic machines for producing Biscuits*
 - ❖ *Automatic machines for producing Wafers*
- and*

Makers of High quality Biscuits

BBL Foods Pvt. LTD.

Santosh nagar (X) Roads, Hyderabad-500 059 India

Ph.:— +91-40-4530680, 82,84

Fax:— +91-40-4530475

E-mail: amber@hd1.vsnl.net.in

Balvinder Pal Singh

Managing Director

Lakhbir Singh Muchhal *Director*

Bakhshish Singh Muchhal *Director*

ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿਵਸ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਇਕ ਸੌ ਛਿਆਸੀਵਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉਤਸਵ ਬਸੰਤ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਇਸ ਵਾਰ ੨੯ ਜਨਵਰੀ ੨੦੦੧ ਨੂੰ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਜਨਮ ਅਸਥਾਨ ਪਿੰਡ ਰਾਈਆਂ ਜ਼ਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇੜੇ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਫੁੱਲ ਬੂਟਿਆਂ ਨਾਲ ਸੁਸਜਿਤ ਪੰਡਾਲ ਵਾਲੇ ਦੀਵਾਨ ਅਸਥਾਨ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਜੱਸ ਕੀਰਤੀ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਬਖਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਮਾਗਮ ਦੇ ਮੁਖ ਬੁਲਾਰੇ ਸਨ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਮੁਖ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧ ਸ. ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ ਦਾਲਮ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਪੰਜਾਬ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੇ ਹਾਲ ਵਿਚ ਬੱਜਟ ਸੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਰਾਈਆਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਾਸਤੇ ਵੀ ਲਖਾਂ ਰੁਪਏ ਦੇਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਵੱਖ ਵੱਖ ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਵਖ ਵਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਮਈ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਲੋਕਾਈ ਨੂੰ ਵਡ ਮੁਲੀ ਦੇਣ ਦੀ ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤਾ। ਡਾ. ਸਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੁਖੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਚੇਅਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਅਪਣੇ ਭਾਸ਼ਨ ਵਿਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਲੋਂ ਕੀਤੇ ਉਪਰਾਲੇ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਸੈਮੀਨਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਕਲਮ ਅਧੀਨ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਉਦਮ ਦਾ ਬਖਾਣ ਕੀਤਾ। ਪੰਜਾਬ ਮੁਸਲਿਮ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ੍ਰੀ ਅਤੀਕ ਉਲ ਰਹਿਮਾਨ ਨੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਮਾਰਮਕ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਇਕ ਭੇਦ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਘਰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੰਗਰਾਮੀਆਂ ਦਾ ਅੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਡਿਤ ਨਹਿਰੂ ਉਥੇ ਠਹਿਰਦੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਡਾਕ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿੰਘਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਉਹਲੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਉਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ। ਵਰਿਆਮ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ ਸ. ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਡੂੰਘੇ ਉਤਰਦਿਆਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਗੂਹਿ ਕੀਤਾ। ਤਕਰੀਰਾਂ ਦੇ ਲੰਮੇ ਸਿਲਸਲੇ ਵਿਚ ਸ. ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਗਾਬੜੀਆ ਐਮ. ਐਲ. ਏ. ਜਥੇਦਾਰ ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਸੰਗੋਵਾਲ ਮੈਂਬਰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਸ. ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਖੀਰਣੀਆਂ ਮੈਂਬਰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ, ਸ੍ਰੀ ਹਰਨਾਮ ਦਾਸ ਜੌਹਰ ਸਾਬਕਾ ਸਪੀਕਰ ਪੰਜਾਬ ਅਸੈਂਬਲੀ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ, ਸੂਬਾ ਮੇਲਾ ਸਿੰਘ, ਸ. ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਅਕੈਡਮੀ, ਪੰਥ ਰਤਨ ਮਾਸਟਰ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸ. ਸੁਖਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰ, ਸ. ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ, ਸ. ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਘੁੰਗਰਾਣਾ ਸ. ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਭੁਰਜੀ ਨੇ ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਖੂਬਸੂਰਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਵਖ ਵਖ ਪਹਿਲੂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਸੰਤ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਾਮਧਾਰੀ ਦਰਬਾਰ ਨੇ ਰਾਈਆਂ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਵਾਸਤੇ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਸਹਿਤ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ। ਅੰਤ ਉਂਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਪਾਵਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਸਨ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ੩੦ ਜਨਵਰੀ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਾਮ੍ਰਾਜ਼ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਭੰਗ ਪਾ ਕੇ ਮੇਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਜੰਮੂ ਵਿਖੇ 'ਵਰਿਆਮ' (ਮਾਸਿਕ) ਦਾ

ਸਿਲਵਰ ਜੁਬਲੀ ਸਮਾਗਮ

ਮਿਤੀ ੧੯-੨-੨੦੦੧ ਨੂੰ ਨਾਮਧਾਰੀ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਜੰਮੂ ਵਿਖੇ ਵਰਿਆਮ (ਮਾਸਿਕ) ਦਾ ਸਿਲਵਰ ਜੁਬਲੀ ਸਮਾਗਮ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਕਈ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਿਤ ਹਸਤੀਆਂ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਦੀ ਭੂਗੋਲਿਕ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸ. ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਸੰਪਾਦਕ 'ਵਰਿਆਮ' ਦੇ ਜੰਮੂ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਕਾਰਨ ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧ ਗਈ ਸੀ। ਸੂਬਾ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੰਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੰਤ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਕਾਮਯਾਬ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ। ਸੰਤ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਕੂਕਾ' ਵਰਗੇ ਮੰਨੇ-ਪ੍ਰਮਾਣੇ ਕਵੀ ਦੇ ਸਾਹਿਤਕ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਰੁਤਬੇ ਕਾਰਨ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਖਾਲਿਦ ਹੁਸੈਨ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਸ਼ੇਰੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਸਾਇੰਸਿਸ, ਡਾ. ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਕਾਲਜ ਵਿਕਾਸ ਵਿਭਾਗ ਜੰਮੂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਸ੍ਰ. ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ 'ਰਹਿਬਰ' ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਸੰਗਮ, ਕਾਮਰੋਡ ਹਰੀ ਚੰਦ ਜਲਮੇਰੀਆ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੀ। ਪੀ. ਐਮ. ਨੇਤਾਂ, ਜੰਮੂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਮਾਸਿਕ ਰਸਾਲੇ 'ਸ਼ੀਰਾਜ਼' ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ ਅਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 'ਅਮਨ', ਡਾ. ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ 'ਰੈਣਾ' ਸਕੱਤਰ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ ਸਭਾ, ਸ੍ਰ. ਦੀਦਾਰ ਸਿੰਘ ਸਾਬਕਾ ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਰੋਡੀਓ ਕਸ਼ਮੀਰ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੂਰਦਰਸ਼ਨ ਕੇਂਦਰ ਜਲੰਧਰ ਆਦਿ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਨ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ ਵਾਸਤੇ ਸਪਤਾਹਿਕ 'ਸਤਿਜੁਗ' ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ ਪ੍ਰੋ. ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ 'ਅਨਜਾਣ' ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਪਧਾਰੇ ਸਨ।

ਪ੍ਰੋ. ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ 'ਅਨਜਾਣ' ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਖਿਚਵੇਂ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦੇਸ਼ ਅਜ਼ਾਦੀ ਵਾਸਤੇ ਦਿਤੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਪਲੇਠੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿਚ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ 'ਵਰਿਆਮ' ਦੀਆਂ ਨਾਮਧਾਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਉਚੇਚਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ।

ਡਾ. ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕਿ ਜੰਮੂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿਚ 'ਕੂਕਾ ਮੂਵਮੈਂਟ' ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰਿਤ ਕਰਨ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ੋਰ ਦਿਤਾ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਵਰਿਆਮ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕੀ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਖੁਲ੍ਹ ਕੇ ਪਰਸੰਸਾ ਕੀਤੀ।

ਜਨਾਬ ਖਾਲਿਦ ਹੁਸੈਨ ਨੇ ਸ. ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਵਰਿਆਮ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੁਰਾਣਾ ਯਾਰ ਦਸਦਿਆਂ 'ਵਰਿਆਮ' ਦੇ ਲੰਮੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਵੇਖਣ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕੀਤੀ। ਬਲਜੀਤ ਰੈਣਾ ਨੇ ਵਰਿਆਮ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ।

ਸੂਬਾ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੰਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਸੰਤ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਸਤੀ ਪੱਤਰ, ਇਕ ਮਾਲਾ, ਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਭੋਟ ਕਰਕੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਹੁਣਿਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਲਈ ਦੁਸ਼ਾਲਾ ਅਤੇ ਮਾਲਾ ਪਹਿਨਾਕੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਤ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸੰਤ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਈਟੋਸ਼ਨ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ।

ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਆਏ ਪ੍ਰਹੁਣਿਆਂ ਅਤੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਸੰਤ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੂਕਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਸਮ ਸੰਤ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਨਿਭਾਈ।

ਸੰਤ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ 'ਵਰਿਆਮ' ਨੇ ਜੰਮੂ ਦੀ ਸੰਗਤ

ਅਤੇ ਲੇਖਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕ੍ਰਤਿੱਗਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਰਿਆਮ ਰਸਾਲਾ ਜੰਮੂ ਦੀ ਹੀ ਦੇਣ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਾਮਧਾਰੀ ਜਗਤ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਜੰਮੂ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਆਜ਼ਮੀ ਭਰੇ ਧੰਨਵਾਦੀ ਭਾਸ਼ਨ ਵਿਚ ਨਾਮਧਾਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਕੁਝ ਅਣਗੌਲੇ ਪੱਤਰਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਵੀ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਾ ਸੰਚਾਲਣ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਣ ਮੈਨੂੰ ਡਾ. ਤਰਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ਿਆ ਗਿਆ।

—ਡਾ. ਤਰਨ ਸਿੰਘ ਜੰਮੂ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿਵਸ ਤੇ 'ਵਰਿਆਮ' ਦਾ ਸਮਾਗਮ

੨੫ ਫਰਵਰੀ ੨੦੦੧, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਲਈ, ਯੁਗ-ਪ੍ਰਵਰਤਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉਤਸਵ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ 'ਵਰਿਆਮ' ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਸਮਰਪਤ ਦਿਨ ਸੀ।

ਭੋਰ ਦੇ ਝੂਟਪੁਟੇ ਤੋਂ ਹੀ ਸੰਗੀਤ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਸਹਿਤ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਉਪਰੰਤ ਸੰਤ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਵਾਲਿਆਂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਕੀਰਤਨ ਰਾਹੀਂ ਸੰਗਤਾਂ ਅਤੇ ਸ੍ਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ। ਭਾਰਤੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ 'ਵਰਿਆਮ' ਦੇ ਉਪਰਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ।

ਅਮਰ ਕਥਾ ਦੇ ਗੁਰੂ ਵਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਤ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਖੰਡੂਵਾਲੀਏ ਜੀ ਨੇ ਬੜੇ ਸੋਹਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਥਾ ਰਾਹੀਂ ਸੁਭ ਕਰਮਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੇ ਚਾਨਣ ਪਾਇਆ।

ਉਪਰੰਤ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ ਸਭਾ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਹੋਰ ਪਤਵੰਤੇ ਸੱਜਣਾਂ ਦੀ ਭਰਵੀਂ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵਲੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਰਵ ਪੱਖੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਵਰਿਆਮ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ਮਈ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸਟੇਜ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਦਿਆਂ ਗੁਰੂਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ ਨੇ ੧੯੫੭ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ੧੯੮੭ ਤਕ ਦੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਭਰੇ ਕੂਕਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਸ੍ਰ. ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਵਰਿਆਮ ਦੀ ਸਾਹਿਤ ਪ੍ਰੀਤ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਜਗ ਪਹਿਰੂ ਦੇ ਰੂਪ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਾਇਆ।

ਪੰਜਾਬੀ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਧੀਰ ਨੇ ਸੰਸਦ ਭਵਨ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਹਾਲ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਲਾਉਣ

ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਸ੍ਰ. ਪਵਿਤਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਸਿਆ ਕਿ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਜਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਡਾ. ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਖੀਵਾ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਅਤੇ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਫੂਲਚੰਦ ਮਾਨਵ ਨੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਲਹਿਰ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ 'ਵਰਿਆਮ' ਦੀ ਵਡਮੁੱਲੀ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਦਸਿਆ।

ਸ੍ਰ. ਰਵੇਲ ਸਿੰਘ ਐਡਵੋਕੇਟ ਟਰੱਸਟੀ ਸ. ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਹਮਦਰਦ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਵਰਿਆਮ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਪਰਸੰਸਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਨਰੋਈਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਰਨਾ ਦਿਤੀ। ਸਤਿਜੁਗ ਸੰਪਾਦਕ ਸ੍ਰ. ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਨਜਾਣ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਰਸਾਲੇ ਨੂੰ ੨੫ ਸਾਲ ਤਕ ਚਲੋਣਾ ਕਿਸੇ 'ਵਰਿਆਮ' ਦਾ ਕੰਮ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਅਜ ਬਿਨਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਚਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਔਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਭੀ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ 'ਵਰਿਆਮ' ਨੂੰ ਕਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਿਹੀ ਸਹੇਤਾ ਕਦੀ ਮਿਲੀ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਫਿਰ ਭੀ ਵਰਿਆਮ ੨੫ ਸਾਲ ਦੀ ਹੱਦ ਟੋਪਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਰਿਆਮਤਾ ਦਾ ਸੂਚਕ ਹੈ।

ਸ੍ਰ. ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸ਼ੇਅਰ ਸੁਣਾ ਕੇ ਵਰਿਆਮ ਦੀ ਲੰਬੀ ਉਮਰ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕੀਤੀ।

ਅੰਤ ਵਿਚ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੂਕਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦਿਆਂ ਭਾਰਤੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਿਚ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦੀ ਦੂਰਅੰਦੇਸ਼ੀ ਭੂਮਿਕਾ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਾਇਆ ਅਤੇ 'ਵਰਿਆਮ' ਦੀ ਲੰਬੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਸਾਹਿਤ ਸਮਰਪਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਦਸਿਆ।

ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਗਤ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ ਸਭਾ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਲੋਂ ਗਿਆਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ, ਇਕ ਦੁਸ਼ਾਲਾ ਅਤੇ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨਮਾਨ ਚਿੰਨ੍ਹ "ਪ੍ਰਸ਼ਸਤੀ ਪੱਤਰ" ਭੇਟ ਕਰਕੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਵਰਿਆਮ ਦਾ ਅਭਿਨੰਦਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸੂਬਾ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੱਤਾ। ਸੂਬਾ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਸਲੂਜਾ, ਵਿਸ਼ਵ ਨਾਮਧਾਰੀ ਵਿਦਿਅਕ ਜਥੇ (ਲੜਕਿਆਂ) ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ੍ਰ. ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਰਹਿਬਰ, ਵਿ. ਨਾ. ਵਿ. ਜਥਾ (ਲੜਕਿਆਂ) ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬੀਬੀ ਸੁਖਜੀਤ ਕੌਰ, ਸੰਤ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੂਬਾ ਬੀਬੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਖਰਲ ਨੇ ਵਰਿਆਮ ਜੀ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਰ ਲੰਬੀ ਉਮਰ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ।

ਡਾ. ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਤੇ ਸਤਨਾਮ ਮਾਣਕ ਦਾ ਸਨਮਾਨ

ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ ਸਭਾ ਜਲੰਧਰ ਵਲੋਂ ਮਿਤੀ ੮ ਮਾਰਚ ੨੦੦੧ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਭਰਾਤ ਯਾਦਗਾਰ ਹਾਲ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਸਭਾ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲਣ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਡਾ. ਵਰਿਆਮ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕੈਡਮੀ ਦਾ ਵਕਾਰੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਇਸੇ ਸਾਲ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿਚ ਸੰਧੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਨਮਾਨਾਂ ਦਾ ਇਕ ਸਿਲਸਲਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤ/ਲੇਖਕ ਸਭਾਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਇਥਾਈਂ ਸੌਂਦ ਕੇ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ ਸਭਾ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਉਹ ਅਹਿਮ ਮੈਂਬਰ ਹਨ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਸਭਾ ਵਲੋਂ ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਬੈਠਣਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਸਤਨਾਮ ਮਾਣਕ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ ਵਲੋਂ ਇਸੇ ਸਾਲ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਪੱਤਰਕਾਰ ਵਜੋਂ ਸਨਮਾਨਿਆ ਗਿਆ। ਮਾਣਕ ਸਾਹਿਬ ਇਕ ਸਿਰੜੀ, ਮਿਹਨਤੀ ਅਤੇ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਹਨ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿਤ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਏਕੇ ਵਾਸਤੇ ਉਹ ਸਦਾ ਤੱਤਪਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ ਸਭਾ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਉਹ ਖਾਸ ਰੁਕਨ ਹਨ ਅਤੇ ਸਭਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਸੋ ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਲੇਖਕ ਮਿਤਰਾਂ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਵਿਚ ਹੋਏ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਲੇਖਕ ਮਿੱਤਰ ਹਮ ਹਮਾ ਕੇ ਪੁੱਜੇ। ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਮੰਡਲ ਵਿਚ ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਲੇਖਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਤੇ ਅਧਿਆਪਕ ਡਾ. ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਜੱਸ, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਡਾ. ਜੁਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁਆਰ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ ਸਭਾ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ. ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਵਰਿਆਮ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਸਟੇਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਚਲਾਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਆਲੋਚਕ ਡਾ. ਗੁਰਲਾਲ ਸਿੰਘ ਹੋਰਾਂ ਨੇ। ਦੋਹਾਂ ਸਨਮਾਨਤ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਹਾਰ ਪਾ ਕੇ ਚਿੱਟੀਆਂ ਸ਼ਾਲਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਸਤੀ ਪੱਤਰ ਮੋਮੋਟੇ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ-ਪ੍ਰੋ. ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਭੋਗਲ, ਸ. ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਨੰਦ, ਸ. ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਬੰਨੋਆਣਾ, ਗੁਰਮੀਤ, ਸਤਨਾਮ ਚਾਨਾ, ਡਾ. ਉਮਿੰਦਰ ਜੌਹਲ, ਪ੍ਰੋ. ਜਗੀਰ ਕਾਹਲ, ਪੰਡਿਤ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਲ ਪਰਵਾਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ। ਡਾ. ਸੰਧੂ ਅਤੇ ਸਤਨਾਮ ਮਾਣਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਅਨੁਭਵਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹਿਰਦੇ ਵੇਦਕ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਸੁਣਾ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਤੇ ਡੂੰਘੀ ਛਾਪ ਛੱਡੀ। ਇਹ ਸਮਾਗਮ ਬਹੁਤ ਯਾਦਗਾਰੀ ਹੋ ਨਿਬੜਿਆ।

ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਥ ਦੀ ੧੧ ਵੀਂ ਪਰਿਆ ਮੌਕੇ ਡਾ.

ਲਾਫ਼ੇ ਸਮੇਤ ੯ ਪੰਜਾਬੀ ਪਿਆਰੇ ਸਨਮਾਨਿਤ

ਲਾਥੜਾ (ਜਲੰਧਰ)—ਮੁੱਢ ਕਦੀਮੋਂ ਪੰਜਾਬੀਪੁਣੇ ਤੇ ਮਾਨਵਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦਈ ਅਦਾਰੇ 'ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਥ' ਵਲੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਸਲਾਨਾ ਸਮਾਗਮਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿਚ ੧੧ ਵੀਂ ਪਰਿਆ ਦੁਆਬੇ ਦੇ ਦਿਲ ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਵੱਖੀ 'ਚ ਵਸੇ ਤਵਾਰੀਖੀ ਪਿੰਡ ਲਾਥੜੇ ਵਿਚ ਜੋੜੀ ਗਈ। ਸਾਹਿਤ, ਸਭਿਆਚਾਰ, ਗੁਰਮਤਿ, ਸਾਇੰਸ, ਖੋਜ, ਇਤਿਹਾਸਕਾਰੀ, ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਗਾਇਕੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਨਾਮੱਤਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮਾਈ-ਭਾਈ ਦੇ ਰੂਬਰੂ ਸਿਰਕੱਢ ਵਿਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਭੂਚਾਲਾਂ ਦੇ ਖੋਜੀ ਡਾ. ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਇਹ ਸਮਾਗਮ ੪ ਘੰਟੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਏਸ ਮੌਕੇ ਬਾਬੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਦਰ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਜੁਟੇ ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸੀਚੇਵਾਲ ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ। ਸੱਥ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ. ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੋਹਤਬਰਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ੯ ਹਸਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ।

ਪਿੰਡ ਪਲਾਹੀ (ਫਗਵਾੜਾ) ਦੇ ਜੰਮਪਲ ਜਲੰਧਰ ਵਸਦੇ ਸੂਝਵਾਨ, ਪੁੰਝ ਸਾਹਿਤਕਾਰ, ਕਾਲਮਨਵੀਸ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਸਦੀ ਤੋਂ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਦੀ ਖਿਦਮਤ ਵਿਚ ਜੁਟੇ ਪ੍ਰੋ. ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਭੋਗਲ ਨੂੰ 'ਗਿਆਨੀ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਦਰਦ ਪੁਰਸਕਾਰ' ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਗਰ ਉੜਾਪੜ (ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ) ਵਿਚ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਗੜ੍ਹ ਸ਼ਹਿਰ ਪਟਿਆਲੇ ਰਹਿੰਦੀ ਬੀਬੀ ਕੁਲਵੰਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਖੋਜੀ ਬਿਰਤੀ ਅਤੇ ਨਿਵੇਕਲੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਦਿਆਂ 'ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਰਸਕਾਰ' ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਲੋਕ ਗੀਤ, ਉਹ ਵੀ ਪਿੰਡੋ-ਪਿੰਡ ਜਾ ਕੇ ਬੜੀ ਸਿਰੜ, ਲਗਨ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਮਾਲਵੇ ਦੇ ਟਿੱਬਿਆਂ 'ਚੋਂ, ਜਿੱਥੇ ਕਦੀ ਕਿੱਕਰਾਂ ਨੂੰ ਅੰਬ ਲੱਗਦੇ ਸਨ, ਇਕੱਠੇ ਕਰਕੇ ਛਾਪਣ ਅਤੇ ਅਗਲੇਰੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਹਿੱਤ ਗਰਾਂ ਨਿਊਆਂ (ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ) ਵਿਚ ਪ੍ਰਵਾਨ ਚੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸ਼ਹਿਰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ 'ਚ ਆਲੂਣਾ ਪਾਈ ਬੈਠੇ ਡਾ. ਨਾਹਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨਜ਼ਰ 'ਡਾ. ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਪੁਰਸਕਾਰ' ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਅਤਿ ਹੁਸੀਨ ਸ਼ਹਿਰ ਪੈਰਿਸ ਫਰਾਂਸ

'ਚ ਖੇਡੇ ਮੱਲੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਇਤਿਹਾਸ ਖਾਸਕਰ ਖਾਲਸਾ ਰਾਜ ਵੇਲੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਫੌਜੀ ਜਰਨੈਲਾਂ ਵੈਂਤੂਰਾ ਅਤੇ ਅੱਲਾਦ ਦੀਆਂ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦਾ ਰਿਣ ਚੁਕਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਨੂੰ ਆਮ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ 'ਸਰਦਾਰ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਹਿਸਟੋਰੀਅਨ ਪੁਰਸਕਾਰ' ਦੇਣ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਈ। ਇਹ ਐਵਾਰਡ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ ਡਾ. ਜਾਂ ਮਾਰੀ ਲਾਫੇ ਜਿਹਨਾਂ ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਥੜੇ ਪੁੱਜ ਕੇ ਰੋਣਕ ਵਧਾਈ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਖਿੜੇ ਮੱਥੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ।

ਪੋਰਸ ਦੀ ਜੂਹ ਦੇ ਈ ਵਸਨੀਕ ਨਹੀਂ, ਉਹਦੀ ਰੂਹ ਦੇ ਵਾਰਸ ਸਾਡੀ ਬੋਲੀ, ਵਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਇਕ ਜੁੱਟ ਪੰਜਾਬੀ ਕੌਮ ਦੇ ਮੁਦੱਈ ਪਿੰਡ ਢੁੱਡੀਆਂ ਸ਼ਰੀਫ (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਰਗੋਧਾ) 'ਚ ਜਨਮੇ ਕਰਾਚੀ ਵਿਚਰਦੇ ਅਤੇ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਮਿਸੀਸਾਗਾ, ਟੋਰਾਂਟੋ (ਕੈਨੇਡਾ) ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਚੌਧਰੀ ਨਜ਼ੀਰ ਕਹੂਟ ਹੁਰਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਟੋਟਿਆਂ ਵਿਚ ਸਾਂਝਾਂ ਦੇ ਪੁਲ ਉਸਾਰਨ ਲਈ 'ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਪੁਰਸਕਾਰ' ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਡਾ. ਸਵਰਾਜ ਸਿੰਘ ਐਲਨਜ਼ਬਰਗ (ਅਮਰੀਕਾ) ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਏਸੇ ਪਰਿਆ 'ਚ ਡਾ. ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੈਨੇਡਾ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਇੰਝ ਹੀ ਸੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਵੱਸਦੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੀ ਪਰਿਆ ਵਿਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬੱਚੇ ਕਿਸੇ ਕੌਮ ਦਾ ਸਰਮਾਇਆ ਈ ਨਹੀਂ ਉਹਦੀ ਭਲਕ ਹੁੰਦੇ ਨੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਾਣੀ ਬਨਣ ਲਈ ਗਿਆਨ-ਵਿਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੂੜ੍ਹ ਗਿਆਨੀ ਡਾ. ਡੀ. ਪੀ. ਸਿੰਘ ਨੰਗਲ ਨੂੰ 'ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਭਾਟੀਆ' ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਕੇ ਨਿਵਾਜਿਆ ਗਿਆ। ਡਾ. ਸਾਹਿਬ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਮਾਹਰ, ਅੰਬੀਆਂ ਦੇ ਦੇਸ ਦੁਆਬੇ ਦੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮਿਠਾਸ ਤੇ ਰਸ ਭਰਪੂਰ ਬੋਲੀ ਬਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪਰੋਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਨੇ। ਲਿਖਣਾ, ਪੜ੍ਹਨਾ, ਖੋਜਣਾ, ਪਰਖਣਾ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸਾਨੂੰ ਅਕਲਮੰਦ ਤੇ ਆਲਮ ਬਣਾਉਂਦਾ ਏ, ਪਰ ਸਾਡੀ ਰੂਹ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਗਾ-ਸੁਣ ਕੇ, ਹੋਕਾਂ-ਹੁਕਾਂ ਲਾ ਕੇ ਹੀ ਰਾਜ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਏ। ਸੂਫੀਆਨਾ ਕਲਾਮ ਸਾਡੀ ਸਿਹਤਮੰਦ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਅਨਮੋਲ ਖਜ਼ਾਨਾ ਏ। ਅੱਜ ਦੇ ਵਪਾਰੂ ਤੇ ਖੱਪਤਕਾਰੀ ਦੌਰ ਵਿਚ ਵੀ ਅਣਖੀਲੀਆਂ

ਰਵਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੋਗੇ ਵਸੋਂਦੇ ਜਨਾਬ ਬਰਕਤ ਸਿੰਘ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ 'ਬਾਬਾ ਬੁੱਲ੍ਹੇ ਸ਼ਾਹ ਪੁਰਸਕਾਰ' ਦੇ ਕੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਮੀਰਜ਼ਾਦੇ ਦਾ ਜਨਮ ਪਿੰਡ ਭੱਲਾ (ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਲੋਧੀ) 'ਚ ਹੋਇਆ। ਇਹਨੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਰੀਤ ਅੱਜ ਤੋੜੀ ਨਿਭਾਈ ਏ ਤੇ ਭੋਗਵਾਦੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਹਿਣ 'ਚ ਨਹੀਂ ਰੁੜ੍ਹਿਆ। ਹਰ ਇਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿਚ ੭੧੦੦ ਰੁਪਏ ਨਕਦ, ਇਕ ਲੋਈ ਤੇ ਯਾਦ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

ਏਸੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅਜੋਕੇ ਦੌਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਮਸਲੇ ਬਾਬਤ ਲਿਖਣ ਤੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਲੋਕਾਈ ਨੂੰ ਚੇਤਨ ਕਰਕੇ ਸਰਕਾਰਾਂ/ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰਨ-ਸੋਚਣ ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ 'ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ' ਜਲੰਧਰ ਵਲੋਂ ਦੋ ਪੁਰਸਕਾਰ ਭੇਟ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ-ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਏ। ਸ. ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਸਟਾਫ਼ ਰਿਪੋਰਟ ਰੋਜ਼ਾਨਾ 'ਅਜੀਤ' ਜਲੰਧਰ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੇ ੧੫ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜੀ, ਨਿਰਪੱਖ, ਨਿਡਰ ਅਤੇ ਉਸਾਰੂ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਗੋਚਰੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਤੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਵਾਲੀ ਕਾਲੀ ਵੇਈ ਦੀ ਬਾਬਾ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸੀਚੇਵਾਲ ਰਾਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸੋਚਣ, ਝੰਜੋੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਛਾਪਣ ਲਈ ਪੁਰਸਕਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਇਝ ਈ ਅਜੋਕੇ ਦੌਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਕਤਵਰ ਮੀਡੀਏ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀ ਸਵੱਛਤਾ ਨੂੰ ਮੁਹਿੰਮ ਸਮਝਕੇ ਚਲਾਉਣ 'ਚ ਜੁਟੇ ਸ. ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਾਠ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬਾਠ ਹੋਰੀਂ ਪਿੱਛੋਂ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਬਟਾਲਾ ਤਹਿਸੀਲ ਦੇ ਉੱਘੇ ਪਿੰਡ ਚੋਣੇ ਦੇ ਬਸਿੰਦੇ ਨੇ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਮਾਅਰਕਾ ਕੋਈ ਤਿੰਨ ਕੁ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੋਂ 'ਚਿੱਟੀ ਵੇਈ ਕਾਲਾ ਸੰਤਾਪ' ਨਾਮੀ ਟੈਲੀ ਫਿਲਮ ਸੀ।

ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੱਥ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰੀਤ ਮੁਜਬ ਬੋਲੀ ਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਇਕ ਜੁੱਟਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਆਪਣੀ ਪੰਜਵੀਂ ਕਿਤਾਬ (ਬਾਲ ਗੀਤਾਂ ਤੇ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ) 'ਚੀਚੋ-ਚੀਚ ਗਨੇਰੀਆ' ਦੀ ਚੱਠ ਵੀ ਉਹਨਾਂ

ਬਾਲ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਕੋਲੋਂ ਹੀ ਕਰਵਾਈ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਛਾਪਣ 'ਚ ਭਰਪੂਰ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਆਸ਼ਟ, ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਾਨੂੰਪੁਰੀ, ਜੇ.ਐਲ.ਨੰਦਾ, ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਵਾਜ਼, ਜਸਬੀਰ ਝੱਜ, ਕੰਗ ਬਰਵਾਲੀਵਾਲਾ, ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਬਿਲਿੰਗ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਲਾਲ ਖੁਰਾਣਾ। ਇਸ ਛਪਤ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹਦੇ ਤੇ ਲਹਿੰਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ੫੦-੫੦ ਕਵੀ/ਸ਼ਾਇਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੇ।

ਵਰ੍ਹੇਵਾਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕਿਤਾਬਚਾ ਲੇਖਕ ਸਭਾ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੰਤ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਵਰਿਆਮ ਅਤੇ ਜ. ਸਕੱਤਰ ਸ. ਨਰਿੰਜਨ ਸਿੰਘ ਸਾਬੀ ਜਲੰਧਰ ਹੁਰਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਏਸ ਇਕੱਠ ਵਿਚ ਹੀ ਡਾ. ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਸੈਣੀ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਅਜਬ ਕਿਤਾਬ 'ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਤਿਤਲੀਆਂ' ਦੀ ਘੁੰਡ ਚੁਕਾਈ ਡਾ. ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕ, ਡਾ. ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਭੋਰਾ ਤੇ ਬਾਬਾ ਬਲਵੀਰ ਸਿੰਘ ਸੀਚੇਵਾਲ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ। ਬਾਬੂ ਸਿੰਘ ਚੰਗਾਨ (ਖਮਾਣੋਂ) ਹੁਰਾਂ ਦੀ ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕ 'ਸੱਜਰੀ ਪੈੜ' ਦੀ ਮੂੰਹ ਵਿਖਾਈ ਵੀ ਏਸੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਮਾਣਕ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਬੰਨਿਆਣਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਰ ਕਮਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ।

ਸਮਾਗਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਖਾਲਸਾ ਸਕੂਲ ਦੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਵਲੋਂ ਸ਼ਬਦ ਗਾਇਨ ਰਾਹੀਂ ਹੋਈ। ਜੀ ਆਇਆਂ ਆਖਣ ਲਈ ਸੱਥ ਦੇ ਅਹਿਮ ਕਾਰਕੁੰਨ ਜਥੇਦਾਰ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਚਿੱਟੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਭਰ 'ਚੋਂ ਇਕੱਤਰ ਹੋਏ ਸੂਝਵਾਨ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਆਮਦੀਦ ਆਖਕੇ ਸਟੇਜ ਸ. ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਢੇਸੀ ਸਿੱਖ ਸਟੱਡੀ ਫੋਰਮ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਦਿੱਤੀ। ਉਦਘਾਟਨੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਸੈਕਰੇਟੇਰੀ ਵੱਸਦੇ ਕਵੀ ਸ. ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਚਿੱਟੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ ਕੈਲੇਫੋਰਨੀਆ ਨੇ ਏਸ ਉੱਦਮ ਦੀ ਭਰਪੂਰ ਸਲਾਘਾ ਕਰਦਿਆਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋੜੀ ਸੱਥ ਦਾ ਸੁਨਹਾ ਅਪੜਾਵਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖੁਦ ਏਸ ਅਦਾਰੇ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਕਰਕੇ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਦੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਖਾਲਸਾ ਸਕੂਲ ਦੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਬੀਰ-ਰਸੀ ਵਾਰਾਂ ਗਾ ਕੇ ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਗਰਮਾ ਦਿੱਤਾ।

ਰੋਜ਼ਾਨਾ 'ਅਜੀਤ' ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਸੰਪਾਦਕ ਸ. ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਮਾਣਕ ਨੇ ਸੱਥ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਸੰਬੰਧੀ

ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਥ' ਨੇ ਵਾੜਾਂ, ਪਹਾੜਾਂ, ਦਰਿਆਵਾਂ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਉੱਤੇ ਦੀ ਲਾਪੇ ਦੇ ਪੁਲ ਬਣਾ ਕੇ ਸਮੂਹ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦਾ ਜਿਹੜਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਾਰਜ ਪਿਛਲੇ ਇਕ ਦਹਾਕੇ ਵਿਚ ਨਿਭਾਇਆ ਏ ਉਹਦਾ ਕੋਈ ਜੋੜ ਨਹੀਂ। ਜਨੂੰਨ, ਈਰਖਾ, ਤੰਗ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੇ ਘਟੀਆਪੁਣੇ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸ 'ਚੋਂ ਕੱਢ ਵਾੜ ਦੇ ਉਗਰ ਤੇ ਪਾਰ ਵਾਲੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਲਾਇਤਾਂ 'ਚ ਵੱਸ-ਰੱਸ ਰਹੇ ਮਾਂ-ਬੋਲੀ ਤੇ ਮਾਂ-ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਜਾਇਆਂ ਦੀ ਸਾਂਝ ਵਧਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸਾਨਾਮਤੋਂ ਵਿਰਸੇ ਦੀ ਨਿਰੀ ਖਿਦਮਤ ਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸਗੋਂ ਇਨਸਾਨੀਅਤ 'ਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕੀਤਾ ਏ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੌਣੇ ਸੈਂਕੜੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਝਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਇੱਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ, ਸਨਮਾਨਿਤ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਕਦਰਾਂ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਅਮੀਰ-ਵਜ਼ੀਰ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਫਾਵਾਂ ਤੱਕ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪੈਣ ਦਿੱਤਾ। ਮੰਜੂਦਾ ਸੌਂਝੀ ਸਿਆਸਤ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਛੱਡਦਿਆਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲੋਕਾਈ ਉੱਤੇ ਟੇਕ ਰੱਖੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਟੋਟਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਿਤਕਾਰ-ਅਦੀਬਾਂ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਇਕੋ ਥਾਂ ਛਾਪ ਕੇ ਬੋਲੀ ਦੀ ਠੁੱਕ ਠੇਠਤਾਈ ਦੀ ਹਿਫ਼ਾਜ਼ਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ੪੭ ਵਾਲੇ ਘੱਲੂਘਾਰੇ ਸੰਬੰਧੀ ੧੦੦ ਕਹਾਣੀਆਂ ਤੇ ੨੦੦ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰ ਕੇ, ਛਾਪ ਕੇ ਮਨਾਂ 'ਚੋਂ ਕੁੜੱਤਣ ਕੱਢ ਤਵਾਰੀਖ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣ ਅਤੇ ਅਗਾਂਹ ਲਈ ਸਿੱਖ ਸਿਆਣੇ ਬਣਨ ਦੀ ਵੰਗਾਰ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਈ ਹੈ। ਬੰਬਾਂ ਦੇ ਸਾਏ ਹੇਠ ਸਹਿਕ ਰਹੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀਆਂ ਤਰਕੀਬਾਂ ਸੋਚੀਆਂ ਨੇ।

ਸੱਥ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਡਾ. ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਹਸਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਨਮਾਨਿਤ ਸਖਸ਼ੀਅਤਾਂ ਨੇ ਅਜੋਕੇ ਭੋਗਵਾਦੀ ਤੇ ਵਪਾਰਕ ਹੁਚੀਆਂ ਵਾਲੇ ਦੌਰ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਜ਼ਬਾਨ ਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦਾ ਪੱਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰ੍ਹਿਆ ਵਿਚ ਸੱਦ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਤੇ ਗੁਣੀ-ਗਿਆਨੀਆਂ ਅੱਗੇ ਸੀਸ ਨਿਵਾਉਣ ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਪਿਰਤ ਨੂੰ ਅਗਾਂਹ ਤੋਰਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋੜੀਂ ਮੇਹਨਤਕਸ਼ਾਂ, ਕਿਰਤੀਆਂ, ਕਿਰਸਾਣਾਂ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਹੀ ਗਲ ਲਾਇਆ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਥ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਟੇਕ ਰੱਖਦੀ ਹੋਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਸਵੰਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੋਲੀ ਆਪਣੇ ਬਲਬੂਤੇ, ਅੰਤੀਵੀ ਗੁਣਾਂ ਕਾਰਨ ਆਪਣੀ ਹਸਤੀ ਨੂੰ ਕਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਟਣ ਦੇਵੇਗੀ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਵੱਸਦੇ ਰੱਸਦੇ, ਕੰਮ-ਧੰਦੇ ਕਰਦੇ, ਲੋੜ ਮੁਤਾਬਿਕ ਉਥੋਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਬਾਨਾਂ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਕਦੀ ਵੀ ਅਲੋਪ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਣਗੇ। ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੀਡੀਏ, ਸਭਿਆਚਾਰ, ਬੋਲੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪੇ ਉਸਾਰੇ ਘਟੀਆਪੁਣੇ ਦੇ ਖੋਲ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਝਾਤ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੀਏ। ਸਾਡੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ, ਸੂਫੀ ਦਰਵੇਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਤ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਮੁਰੀਦ ਮੀਏਂ-ਲਾਲੇ ਤੇ ਸਰਦਾਰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਕਲਾਂ ਵੱਲ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਰਹਿਣਗੇ।

ਏਸੇ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ 'ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ' ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਡਾ. ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਭੌਰਾ ਨੇ ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਣ ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮਾਜ ਸੇਵੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ-ਮਹਾਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਉਡੀਕਣ ਦੀ ਥਾਵੇਂ ਖੁਦ ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਜੁੱਟ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਸਾਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਚ ਜੁਆਲੋਜੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਖਾਸ ਕਰ ਅਲੋਪ ਹੋ ਰਹੇ ਜੀਵਾਂ ਦੀਆਂ ਨਸਲਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਡਾ. ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਸੈਣੀ ਨੇ ਪਰ੍ਹਿਆ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਪਵਨ ਨੂੰ ਗੁਰੂ, ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਪਿਤਾ, ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਮਾਤਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਅਖਵਾਉਣ ਦੇ ਕਤਲੇ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ। ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝ-ਸੰਭਾਲ ਕਰਨਾ ਸਾਡਾ ਇਖਲਾਕੀ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਦਰ ਦੀ ਹੁਸੀਨ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ।

ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸੀਚੇਵਾਲ ਨੇ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਦੁਆਬੇ ਦੇ ਦੋਨੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਸੈਂਕੜੇ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਕੱਚੇ ਰਸਤਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸਫਾਈ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਸੋਮੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ

ਵਾਲੀ ਕਾਲੀ ਵੇਈ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪਿਛਲੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਮੁਹਿੰਮ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਵੇਈ ਵਿਚੋਂ ਬੂਟੀ ਕੱਢਣ, ਪੱਟੜੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਤੇ ਘਾਟ ਉਸਾਰਨ ਅਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਨੇਪਰੇ ਚਾੜ੍ਹੇ ਕਾਰਜਾਂ ਬਾਬਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਸਮੂਹ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੰਡ ਵਿਤਕਰੇ ਤੋਂ ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਰਾਹੀਂ ਮਲੀਨ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹਵਾ, ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਤ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਬੰਜਰ ਹੋ ਰਹੀ ਭੋਇਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕਮਰ-ਕੱਸੇ ਕੱਸਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

ਪਰਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਭੂਚਾਲ ਵਿਗਿਆਨੀ ਡਾ. ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰ ਹੋ ਕੇ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁੱਲਵਾਨ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਖਾਦਾਂ ਅਤੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਭਰਪੂਰ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਏਥੋਂ ਦੀ ਜਰਖੇਜ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਦਾ-ਸਦਾ ਲਈ ਬੰਜਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਭਾਰੀ ਭੁੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੈਂਦਿਆਂ, ਆਤਮ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸੋਮਿਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਡਾ. ਵਿਰਕ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਖਦਸ਼ਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇ ਗੁਜਰਾਤ ਵਾਂਗ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕਦੀ ਭੂਚਾਲ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਡੈਮਾਂ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੋ ਰਹੀ ਉਸਾਰੀ ਕਾਰਨ ਤਬਾਹੀ ਕਈ ਗੁਣਾਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਹਿਤਲ ਤੇ ਬੋਲੀ ਨਾਲ ਜੁੜ ਕੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਾਣੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਾ. ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕ ਨੇ ਸੱਥ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਕਸਰ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸੱਥ ਕਿਸੇ ਹਸਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ, ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਦਾਰੇ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਗਿਆਰਵੀਂ ਪਰਿਆ ਮੌਕੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸਭਿਆਚਾਰਕ-ਵਿਰਾਸਤੀ ਯਾਦਾਂ ਵੀ ਉਦੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਹੋ ਗਈਆਂ ਜਦੋਂ ਇਥੋਂ ਗੰਨੇ ਦੀ ਰਸ ਅਤੇ ਗੁੜ ਪੂਰੇ ਖਚਾ-ਖਚ ਭਰੇ ਹਾਲ ਵਿਚ ਵਰਤਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਉਪਰੰਤ ਬੀਬੀ ਪਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ ਸੇਖੋਂ ਅਤੇ ਉਹਦੀਆਂ ਸਹੇਲੀਆਂ ਵਲੋਂ ਗਾਏ 'ਸੁਹਾਗ' ਦੀ ਹਾਜ਼ਰ ਇਕੱਠ ਨੇ ਤਾੜੀਆਂ ਮਾਰ ਕੇ ਭਰਪੂਰ

ਸਲਾਘਾ ਕੀਤੀ। ਪਰਿਆ ਵਿਚ ਸਕੂਲ ਦੇ ਹਾਲ ਅੰਦਰ 'ਸੱਥ' ਵਲੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਨਮਾਨੇ ਜਾ ਪੰਜਾਬੀ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ, ਸਾਲਾਨਾ ਬੈਨਰ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਸੱਥ ਦੀਆਂ ਛਪਤਾਂ, ਯਾਦਗਾਰੀ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੀਆਂ ਐਲਬਮਾਂ ਤੇ ਇਲਾਵਾ ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ ਅਲੋਪ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਸਭ ਦੀ ਖਿੱਚ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਬਾਬਾ ਬੁੱਲ੍ਹੇ ਸ਼ਾਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਸੂਫੀ ਕਲਾਮ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਨਾਬ ਬਰਕਤ ਸਿੱਧੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਸੁਲਤਾਨ ਬਾਹੂ ਦਾ ਕਲਾਮ 'ਅਲਫ਼ ਅੱਲ੍ਹਾ ਚੰਬੇ ਦੀ ਬੂਟੀ ਮੁਰਸ਼ਦ ਮੇਰੇ ਮਨ ਲਾਈ ਹੂ,' ਗਾ ਕੇ ਇਕੱਤਰ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮੰਤਰ ਮੁਗਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 'ਹਰ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਵੱਸਦਾ ਢੋਲਣ ਮਾਹੀ,' 'ਹਰ ਵੀ ਨੀਵਾਂ ਹੋ ਫਕੀਰਾ ਹਰ ਵੀ ਨੀਵਾਂ ਹੋ' ਆਦਿ ਸੂਫੀ ਕਲਾਮ ਗਾ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਝੂਮਦੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਤੋਂ ਭਰਪੂਰ ਦਾਦ ਖੱਟੀ।

ਸਮਾਗਮ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਸ. ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਥ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਇੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਹਾਰਦਿਕ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਸ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ ਅਗਲੇ ਵਰ੍ਹੇ ਵੀ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਧ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਪੰਜਾਬੀ ਪਿਆਰੇ ਸੱਥ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਪਰਿਆ ਵਿਚ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕਰਨਗੇ। ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝਾਂ ਦੀਆਂ ਤੇਦਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਗੇ।

ਇਸ ਗਿਆਰਵੀਂ ਪਰਿਆ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਦੇਸ ਵਿਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਪਿਆਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁੱਜੇ ਸਨ।

ਏ-ਕੁਰੂਪਿੰਦਰ ਰੂਪ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ,
ਪਿੰਡ ਸਿੰਘ, ਡਾਕਘਰ ਕੰਗ ਸਾਹਬੂ,
ਜਲੰਧਰ, ਫੋਨ. 0181-792233

ਵਰਿਆਮ ਲਈ ਸੁਭ ਇਛਾਵਾਂ:
ਸ. ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ
ਨਾਮਧਾਰੀ ਬ੍ਰਦਰਜ਼
ਡਾਲਟਨਗੰਜ (ਬਿਹਾਰ)
Namdhari Brothers
Dalton Ganj (Bihar)
Prop. S. Ajit Singh Namdhari

ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਸਾਜ਼ਾਂ ਵਾਸਤੇ
ਸਿਤਾਰ ਅਤੇ ਤਾਨਪੁਰਾ ਦੇ ਮਾਹਰ

ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ਼

ਫਗਵਾੜਾ ਗੇਟ, ਜਲੰਧਰ ਫੋਨ : ੫੯੮੬੯

ਬਜ਼ਾਰ ਨਾਲੋਂ ਸਸਤੀ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਕਿਸਮ ਦੀ ਲੱਕੜ
ਆਸਾਮ ਸਾਗਵਾਨ, ਚਾਂਪ, ਦਿਰਦਾਰ, ਕੈਲ, ਪੜਤਲ,
ਚੀਲ ਆਦਿ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ

ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਸੱਗੂ

(ਟਿੱਬਰ ਮਰਚੈਂਟਸ)

Dalip Singh PURAN Singh SAGGU

(Timber Merchants)

ਪੁਰਾਣੀ ਰੇਲਵੇ ਰੋਡ, ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ

Ph. : 58795, 59056

Mobile Ph.: 9814060489 Pager 96124089

ਫੈਂਸੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਮੈਟੀਰੀਅਲ, ਤਾਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਹਾਰਡਵੇਅਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਾਸਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ

ਦਰਵਾਜ਼ੇ, ਖਿੜਕੀਆਂ, ਰੌਸ਼ਨਦਾਨ ਅਤੇ ਲੱਕੜੀ ਦਾ
ਵਧੀਆ ਇਮਾਰਤੀ ਸਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ

ਹਰਭਜਨ ਵੁੱਡ ਵਰਕਸ

ਇਕਹਿਰੀ ਪੁਲੀ, ਜਲੰਧਰ-੧੪੪੦੦੪

ਫੋਨ- ੨੩੮੨੮੪

ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਚੁਗਾਠਾਂ ਜੋੜੀ ਪੱਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਕੰਮ ਵਾਸਤੇ
ਦਰਸ਼ਨ ਦਿਓ

ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ਼

ਨਿਊ ਟਿੱਬਰ ਮਾਰਕੀਟ.

ਇਕਹਿਰੀ ਪੁਲੀ, ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ

ਫੋਨ ਨੰ. ੨੩੨੯੯੦

JANTA ENGG. WORKS
P.O. MOHAN NAGAR
RAJENDRA NAGAR
INDUSTRIAL AREA,
GHAZIABAD-210 007 (U.P.)
PHONE: OFF: 8-63455
RES: 5412951
8-64574

MODEL OF:
HYDRAULIC PRESSES FOR THE USE OF
• RUBBER MOULDING
• CONVEYOR &
TRANSMISSION BELTING

• PLYWOOD HOT PRESSES
• DEEP DRAWING
• CLUTCH FACING &
BRAKE LINING

ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਲੱਕੜ ਖਰੀਦਣ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਚੁਗਾਠਾਂ,
ਦਰਵਾਜ਼ੇ, ਖਿੜਕੀਆਂ, ਰੌਸ਼ਨਦਾਨ ਬਣਵਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ
ਵਧੀਆ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇਮਾਰਤੀ ਸਮਾਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ

ਹਜ਼ੂਰ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸਨਜ਼

(ਪਾਰਟਨਰ ਹਜ਼ੂਰ ਸਿੰਘ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ)

ਇਕਹਿਰੀ ਪੁਲੀ, ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ

ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿਓ ਤੇ ਲਾਭ ਉਠਾਓ

ੴ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਾਇ

61040

Code: 01824

For Fitting Diesel Engines in Foreign & INDIAN CAR BODIES

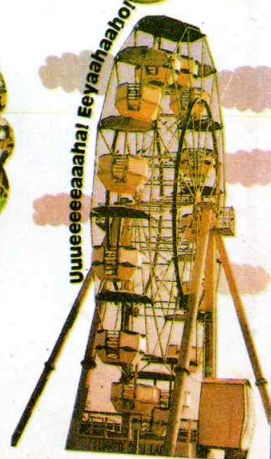

Specialists in :

Mercedes Benz Car Repairing

AMARJIT MOTOR GARAGE

G.T. Road, Opp. Jalandhar Octroi Post,
PHAGWARA

ਇਸ ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਹੋਲੇ ਮਹੱਲੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨਿਵਾਸੀ ਸ. ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਸਿਹਰਾ ਅਤੇ ਸ. ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਹੋਰਾਂ ਕੀਤੀ।
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਸੰਨ ੨੦੦੮ ਦੇ ਹੋਲੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਬਾਦ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਸੰਤ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ
ਸਿਹਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸੰਤ ਸਰਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਸਿਹਰਾ, ਸੰਤ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ। ਠਾਕੁਰ ਉਦੈ, ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸੰਤ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਹਜ਼ੂਰੀ
ਸੇਵਕ ਸੰਤ ਰਛਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ ਦੀਦਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੰਤ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੂਰਬਾ ਵੀ ਇਸ ਅਵਸਰ ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹਨ।

ਵਰਿਆਮ ਦਾ ਸਿਲਵਰ ਜੁਬਲੀ ਸਮਾਗਮ ਜੇਮੂ ਵਿਚ ੧੮ ਫਰਵਰੀ ੨੦੦੧ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇਕ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਡਾ. ਤਰੁਣ ਸਿੰਘ
ਸ੍ਰ. ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰੈਣਾ, ਜਨਾਬ ਖ਼ਾਲਿਦ ਹੁਸੈਨ, ਸੰਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਪ੍ਰੋ. ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਨਜਾਣ, ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਸੰਪਾਦਕ ਵਰਿਆਮ,
ਸੂਬਾ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਡਾ. ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸ. ਦੀਦਾਰ ਸਿੰਘ, ਸ੍ਰ. ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਰਹਿਬਰ, ਕਾਰਡੇਡ ਹਰੀ ਚੰਦ ਜਲਮੇਰੀਆ ਆਦਿ।